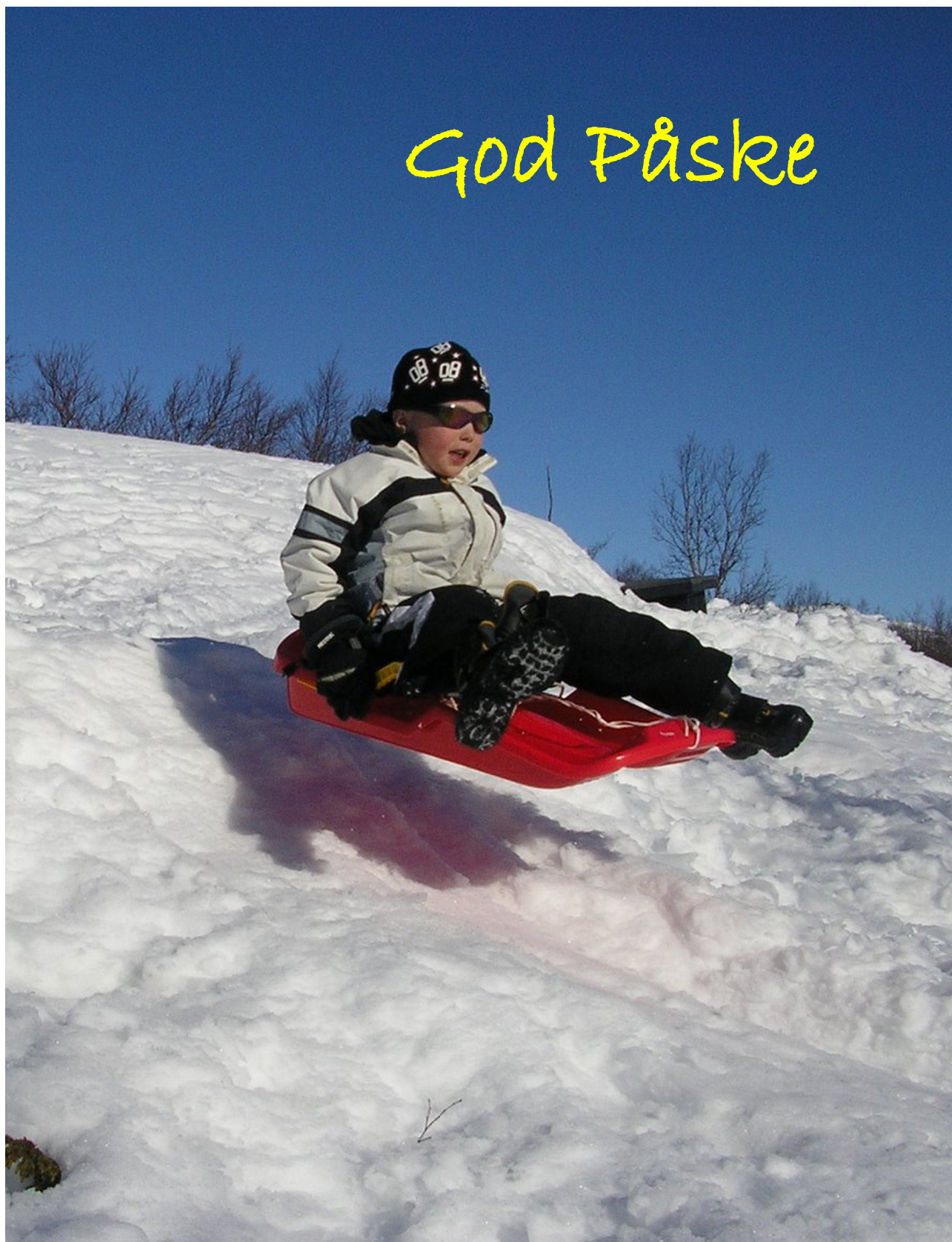

God Påske

Overmester har ordet

Kjære leser.

Når vi har de tre hovedpilarne i vår Orden, altså Vennskap, Kjærlighet og Sannhet, da mener vi kanskje etter hvert at vi har et utgangspunkt til det meste av det som burde ha betydning for våre liv. Ja, det beror selvsagt mye på hvor dyptpløyende vi går, og hvor mye vi laster inn i disse begrepene.

Når redaksjonen i Soga har anmoda meg om noen refleksjoner i Påske-Soga, da velger jeg ikke en romantisert vinkling, med en solfylt hyttevegg og duft av nyskrellet appelsin. Kanskje jeg allikevel vil ta deg med til en variant av peisilden. Jeg tror jeg har valgt å dvele ved påskas sitt opprinnelige innhold i den del av verden hvor den kristne tro er forankret i flertallet av befolkningen.

Under enhver omstendighet vil det ut fra min oppfatning være galt ikke å ta utgangspunkt i at påska har en bibelhistorisk tilknytning, og siden kulturarven for nordmenn fortsatt er kristendommen, så vil det være mest riktig å ta utgangspunkt i Kristi lidelsehistorie. Verdens største «påskekrim», Kristus på det menneskelige nullpunkt. Nullpunktet mellom ofring og soning, nullpunkt mellom Det Gamle- og Det Nye Testamentet.

I denne «Påskekrimmen» er vår grådighet som fenomen på toppen. Den menneskelige solidaritet, den barmhjertige samaritan, Caritas, kjærligheten, en av vår ordens grunnpilarer er oftest på bunnen. Menneskelig sett var Jesus et stort nederlag, en tragedie, en dødsdømt. Men

samtidig representerte han den kjærligheten som vår Kjærlighetsgrad forsøker å formidle litt av, men også mye mer enn det. I logens pedagogiske verkøy sier vi: «Ikke at vi kan nå det, men vi higer etter det.» Vi må gjerne spørre oss selv og hverandre: Hvem er Gud når han kunne la påskens hendelse skje, i all sin gru? Jeg aner ikke hvordan Jesus såg ut. Det betyr heller ikke noe for meg, for det er dimensjonene bakenfor som jeg finner interessant. Ingen av oss er en Messias, men der var også mange mennesker rundt Messias denne dagen, Langfredag. Jeg finner det mindre komplisert å tenke meg inn i rollen til en av disse.

Jeg sa innledningsvis at jeg kanskje skulle trekke noen assosiasjoner tilbake fra vår egen peisild på påskefjellet. Jeg vil da ta dere med tilbake til gårds-plassen hos Kaifas. Der var det gjort opp et bål, og Peter slo seg ned blant dem som satt omkring det, står det å lese i Lukas, kap.22. Der fra og videre vet vi hva som skjedde. Jesus hadde sakt at før hanen hadde galt to ganger skulle Peter fornekte sin gode venn tre ganger, og det gjorde han.

Dette går rett tilbake til

Vennskapets løfte, en av vår egen ordens grunnpilarer.

Vi besøker så Peter som fisker på Galileasjøen tre dager etter denne hendelsen.

Solrenninga skinte på vannet. Fiskerne var som oftest de som først fikk se soloppgangen, men ikke Peter denne morgenen, for det var fortsatt helt mørkt i hans hjerte. Vinden var sikkert kjølig, men han kjente det ikke. Vennene hans sov tungt, men han brydde seg ikke. Fiskeriet var dårlig, men Peter brydde seg ikke om det heller.

I tankene var Peter langt borte fra Galileasjøen, han var i Jerusalem hvor han gjenopplevde en grusom natt og morgen, tre dager tidligere. Selv om det var hans beste venn som hadde lid martyrdøden, så var det liksom hele settingen som var umulig for Peter å forholde seg til.

Klirring i våpen til de romerske vaktene
glimtet i sverdet, og et hode som dukket unna
en berørelse av Malkus, en
irrettesettelse for Peter
soldater som førte Jesus bort.

Hva var det jeg tenkte på? mumlet Peter for seg selv mens han stirret ned i bunnen av båten. Hvorfor stakk jeg av? Peter hadde stukket av. Han hadde vent ryggen til sin gode venn og stukket av. Ikke akkurat noen god Odd Fellow ånd i hvert fall. Vi vet ikke hvor han gjemte seg. Det var heller ikke sikkert han selv visste det. Han fant ei hytte, et hull, et forlatt skur, han fant et gjemmested, og han gjemte seg.

Skråsikkert hadde han tidligere sagt til sin venn: «Om så alle andre forlater deg, skal jeg aldri forlate deg.» Matt. 26,33.

Men det gjorde han. Peter gjorde det han hadde gitt sitt mest bindende løft på at han aldri skulle gjøre. «Når en mann avlegger et løfte eller.....» Han hadde ramlet med ansiktet først ned i svelget av sin egen frykt, kun med den tanke at han måtte berge seg selv. I dette øyeblikket kolliderte altså overlevelsessinnstinket med troskap til et hellig løfte overfor sin bror!

Han hadde kommet ut igjen fra gjemmedet sitt, og så hadde han fulgt den bråkete folkemengden til han så fakkellyset og kullilden på gårdsplassen hos Kaifas. Der hadde han stanset og varmet hendene på kullilden, som knitret ironisk i nattemørket.

Det hadde vært en kald natt. Ilden var varm. Men Peter var ingen av delene. Han var lunken.

«Men Peter fulgte langt baketter,» forteller Lukas i 22, 54.

Han var lojal.....på lang avstand! Han gikk nær nok til å se, men ikke nær nok til å bli sett. Andre mennesker som var rundt ilden kjente ham igjen. «Du er en venn av han,» hadde de sagt. Tre ganger hadde folket sagt dette, og tre ganger hadde han nektet, og hver gang hørte hans venn hva han svarte.

Hvordan vet vi det? Jo, fordi det er fortalt i Lukas 22,61,

«Da hanen galte tredje gangen snudde Jesus seg.»

I det øyeblikket fantes det for Peter hverken soldater, anklagere eller prester. I det spesielle øyeblikket – tidlig på morgenen i Jerusalem - fantes det bare to, Peter og hans venn.

Selv om blikket fra Jesus var-te bare et sekund, ville det for Peter vare til evig tid. Og nå ved Galileasjøen, flere dager senere, var dette blikket fortsatt som en operasjonskniv som avslørte at han hadde brutt et løfte, og sviktet en venn når det virkelig gjaldt.

Tanken hans ble avbrutt av et rop fra stranden: «Har dere fått fisk?» «Nei», roper de tilbake.

«Prøv på den andre siden», roper stemmen tilbake. Johannes ser på Peter. «Det er Han», hvisker han. Så sier han litt høyere: «Det er Herren, Peter, det er Ham.»

Peter kaster seg i vannet, svømmer til lands og snubler seg skjelvende opp på stranden.

Der blir han stående fremfor sin venn som han hadde sviktet så fatalt, bare tre dager tidligere.

Det var laget i stand et bål, en «peisild». Hans venn hadde laget i stand frokost til dem begge. Begge er klar over siste gang Peter stod i nærheten av «peisilden». Peter hadde sviktet et hellig løfte, og sin gode venn. Hans venn møtte ham med et bål, leirbålet, og en åpen hånd, uten skjulte våpen, rede til et ærlig håndtrykk. Har du det vont? Se dette lindre! Du er tilgitt!

Peter bare står der helt taus. Hva skulle han si? Øyeblikket var altfor hellig til å uttrykkes med ord. Mesteren byr på frokost til en venn som hadde forrådt ham. Peter hadde den nattem drevet seg selv gjennom sitt indre villnis. Han var hudløs og hjelpeløs.

Dette er Vennskap, dette er Kjærlighet i Sannhet.

Det er nettopp i slike situasjoner de beste hymnene blir til, de gode, de slitesterke. De fødes til lovprisning, eller kun som et håndtak å holde i, alt ettersom.

For eksempel **«Deg være ære, Herre over dødens makt.»**

Bror Overmester ønsker dere alle en God Påske.

Livet som renner:

*Symbolet på livet er elva som flyter-
Hver dråpe er timer og år som vi nyter.
Tiden den går og elva blir stor
Da renner årene hurtig mot fjord.*

*Det blir vår – det blir høst på Nytt og på Nytt
Stans opp kjære ven ved bredden og lytt
Jeg gikk der i undring gjennom livet og søkte
Men følte at farten på vannet den økte.*

*Slik vandrer vi alle – arbeider og strever -
Familie, barn, jobb og venner
Vi snubler i steiner langs elva som renner.
Hver eneste av oss langs bredden vi vandrer.*

*Vi vinner, vi taper, vi roser, vi klandrer.
Vi snubler vi faller - vi søker det sanne.
Men reiser oss opp igjen – og løfter vår panne.*

*Jeg våknet av bruset – Jeg tenkte – stopp opp
Legg fra deg litt plikter mens livet er topp.
Gled deg ved dagen i dag kjære ven
Dagen i går får du aldri igjen.*

*Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
er ord som forplikter
Og vi ønsker at ingen disse ordene svikter.*

Br. Kapellans påskebetragtninger

Kjære brødre.

Påskan står for døren og vi i losje Vesterveg har vårt gode påskemøte. Vi som er gamle nok hadde en skole hvor vi lærte salmer og hadde bibelhistorie, som ga oss innblikk i høytider som jul, påske og pinse og hvorfor vi feiret disse. I den sekulære tid vi lever i skal skolen orientere om alle religioner og det er mindre om vår 1000 årige historie som en kristen nasjon. Du stusser derfor når elever i ungdomsskolen blir spurt om hvorfor vi feirer påske og ikke vet det.

Påskan er sammen med julen den mest sentrale av de kristne

høytider og feires til mine om Jesu Kristi siste nattverd, lidelse, død og oppstandelse. Ordet påske er en forvanskning av navnet på den jødiske høytiden pesach. Jødene har feiret påske lenger enn de Kristne. De feirer utvandringen fra fangenskapet i Egypt. Opprinnelig ble den kristne påske feiret samtidig med jødernes pesach, men ble etter hvert lagt til søndag, dagen for Kristi oppstandelse. På Kirkemøtet i Nikosea i 325 ble det bestemt at påskan skal feires på første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn.

Fordi påkehøytiden inneholder flere fridager, særlig i Norge, har påskeferien for mange blitt en tid for familiesamvær og reising. I Norge har utfart til «påskefjellet», til ski og hytteferie blitt vanlig. Vi har vel alle hørt uttrykket «påskebrun», når en har vært heldig å finne solen i påskan. Andre har «hjemmepåske» og nyter påskan til å besøke Kirkene eller på annen måte nyte fridagene en har.

Kjære bror. Hvordan du vil bruke påskan, det være seg på hytta, reise, turgåing eller kirkebesøk er opp til deg. Jeg ønsker deg God Påske.

Bror kapellan

No brånar breen

Henrik Straumsheim

*No brånar breen i Grønbakkjel,
og elva tverrbyks av kjæte,
no glinsar svaberga middagsbel
av sol i siklande væte,
no losnar fonnene takomtil
med brak og buldrande læte.*

*No brånar isen i hug og hått,
no tinar telen der inne,
no gustar vinden så varmt og godt
og stryk deg varsamt om kinnet,
no blinkar fjordane solskinnsblått
og vekkjer vårlade minne.*

*Ja, våren strør sine varme smil
på berg og glitrande båre,
og kanskje løyser han av og til
ei lita blinkande tåre,
då losnar isen i Grønbakkjel
og djupt i sinn som er såre.*

Kongens fortjenstmedalje

Jeg tror det må være ganske unikt at en Odd Fellowloge på ca. 80 medlemmer har hele fire brødre som alle har blitt tildelt Kongens fortjenstmedalje. De fire er mellom 82 og 92 år: Einar Istad, Thor Magnussen, Johan Weiberg Gulliksen og Are Homlong. De tre første har blitt omtalt i Soga tidligere, men vi mangler noen ord om br. Are Homlong.

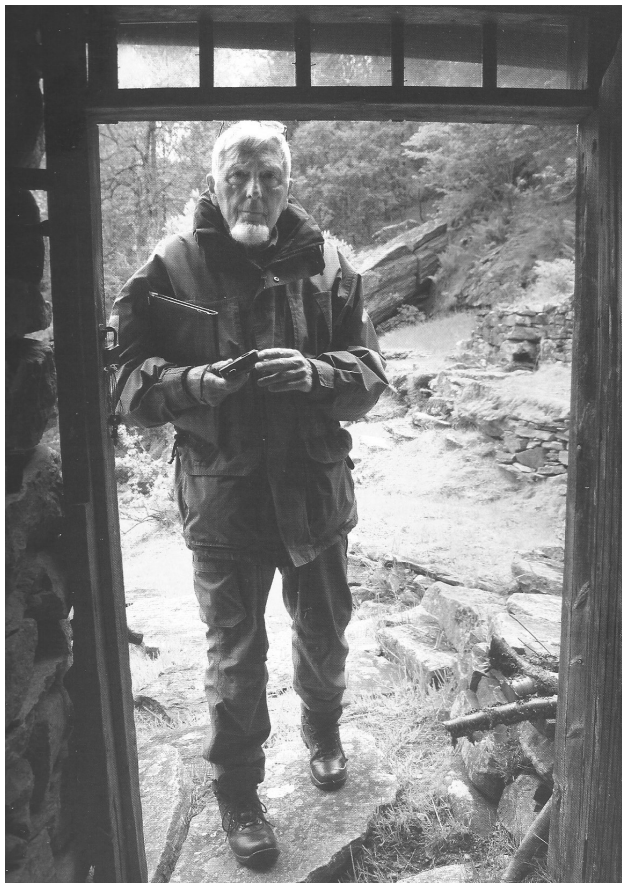
Om Are Homlong, skriver Helge Søvik i boka som ble utgitt i anledning av at Storfjordens Venner ble stiftet, dette om br. Are Homlong.

"Ved eit høve har Are Homlong sagt det slik om bakgrunnen for si sterke interesse for Storfjordens Venner og det organisasjonen står for: "Med ein far frå Homlong og ei mor frå Gomsdalen låg det kanskje noko i blodet som skulle tilseie både ei interesse og eit ansvar for dei historiske klturverdiane som låg i bygningane og kulturminna, både i Geiranger sentrum og langs Storfjorden.

Når vi legg til at Are Homlong gjennom alle år har hatt god kontakt med sambygdingen Karl Mjelva, og at Are var ein av dei inviterte til det historiske møtet på Union-terrassen i 1975, er det ikkje meir enn rimeleg at Storfjordens Venner har fått den sentrale plassen hos han som tilfellet er. Ingen har lengre fartstid i organisasjonen. Han vart sekretær i første styret, og han har med få unntak, hatt denne posisjonen for styret eller prosjektgruppa, der han framleis er sekretær. Det høyrer med til historia at då han vart beden av valnemnda om å stille som kandidat som leiar, var det ikkje rom for han til å ta imot tilbodet, men han lova i staden å stille som sekretær!

Are Homlong har og hatt lang tenestetid i Ålesund kommune, først som kontorsjef i teknisk sektor og frå 1983 som bustad- og eigedomssjef. Dette må nemnast for lettare å skjønne den sterke interessa han har vist for rehabilitering og vedlikehald av gamle bygningar på fjord- og fjellgardar langs Storfjorden.

Storfjordens Venner har i dei 40 åra som har gått sidan starten, fått mange heidersteikn. Ved fleire høve har Are vore invitert med. Eitt av ar-

rangementa han har sett stor pris på, var då Maihaugen Prisen i 1976 vart delt ut på Lillehammer av ordførar Audun Tron. Nokre år seinare la veneforeininga på Maihaugen årsturen sin til Geiranger, med tur til Matvika og orientering om arbeidet til storfjordvenene. Are har representert organisasjonen ved konferansar også nasjonalt. I 1995 deltok han på Landbruksdepartementets kultur-landskapskonferanse, og han tok der fram i eit foredrag noko av bakgrunnen for at Storfjordens Venner vart skipa. Til den offisielle opninga av Kulturminneåret i 2009 i Trondheim, var han Møre og Romsdal fyl-

ke sin heidersgjest, som representant for Storfjordens Venner og grasrota i kulturarbeidet. I 2008 vart Are Homlong æresmedlem i Storfjordens Venner – på same møte som også Karl Mjelva, skiparen av organisasjonen, fekk den høgthengande heideren. Handtrykka dei gav kvarandre, var utan tvil sterke.

At Are har budd det meste av tida borte frå Geiranger, har ikkje hindra han i å ta på seg ulike arbeidsoppgåver i bygda. Såleis var han i mange år leiar i Geiranger Idrettslag og var ideskaparen av "Skifestival Geiranger", som kvar sommar i fleire år samla landseliten i langrenn, hopp og alpint til konkurransar i Geirangerfjellet. Også frå utlandet kom der utøvarar til arrangementet", skriv Helge Søvik i jubileumsboka.

Vi som er så heldige å ha Are som ordensbror er kanskje ikke helt klar over hvilken posisjon han har hatt og har i samfunnet. Vi slutter oss til alle gratulasjoner han har fått og ønsker ham alt godt i mange år framover. Også i Vesterveg har han hatt oppgaver han har løst på en utmerket måte. Det skal meget vektige grunner til for at han skal si nei til ei vakt i Vaffelbua og han er en ivrig møtegjenger, så sant han er hjemme.

Brødrene i Loge nr. 82 Vesterveg, slutter seg til alle gratulasjoner og håper vi kan være sammen i mange år fremover.

LOGENS LOGGBOK

Fra våre ettermøter

Møte 17.12.2015 - Julemøte

Brødrene vandret målbevisst ut etter møtet i salen denne kvelden. Sjelden er det at så mange av logens medlemmer hadde ikledd seg svartdressen og møtt opp til julemøte. Denne kvelden var vi kanskje enda mer forventningsfulle enn vanlig.

Ettermøtet bød på mye spennende og tettpakket program med sang, utdelinger, middag og til og med åpen bar. Ikke rart at samtlige herrer trippet spente gjennom logerommene inn til Krystallsalen. Her var alt pyntet og gjort klart til fest etter

alle kunstens regler. Her var det tydelig at damehender hadde vært i sving. Det nærmest oste av julestemning i den fullsatte salen. Bedre velkomst kunne vi ikke få! Her var det bare å finne seg en plass og nyte tilværelsen. Jammen stod ikke Odd Fellowkoret på sine korbenker klare til å gi oss en dose himmelsk julesang også. Her var det ingen tilfeldigheter som rådde. Med vakker klang framførte de tjuefire koristene fire kjente og kjære julesanger. Vi fikk til og med høre bror Arne som solist i nummeret "Julenatt", og det kom han fra med æren i behold.

Høydepunktet var til slutt da

alle de frammøtte logebrødrene i siste vers reiste seg opp ved bordene og sang "Deilig er jorden" sammen med koret så det ljomet langt utenfor logens vegger.

Fungerende UM, bror Svein Rune Tenfjord, takket koret for en opplevelsesrik og vakker sang, mens OM Arvid Brevik ikke kunne forstå at koret kunne prestere så godt uten at han selv var med. Han minnet om hvor viktig koret er for logen og mente at flere burde melde seg inn. Det ble delt ut gave til koret sammen med en godjuleklem til nestlederen etterfulgt av velfortjent applaus fra forsamlingen.

Med et velklingende klokkepling bad UM om at alle brødrene måtte være med på å synge Torsdagsvisa. Servitørdamene kunne nå ta imot bestilling av drikkevarer til maten. Åtte stilige og blide rebekkasøstre hadde tatt på seg å servere oss karene denne kvelden, og det gjorde de på en profesjonell og mesterlig måte. Og julemiddagen bestod av pinnekjøtt, svine-ribbe, mørpølse, kålrabistappe og potet, surkål og rødkål. Ingenting manglet, slik at her gikk det an å skikkelig fylle "tanken". Alle syntes maten smakte fortreffelig og var verdt pengene. Stemningen ved bordene var upåklagelig og akevitten gikk unna tilvarende.

Prisutdeling pleier alltid å være en viktig ingrediens på

Brr. Arnt Erik Oust og Robert Jan Hurlen fikk krus som har ventet lenge.

Vi får aldri nok av disse nydelige damene som på våre julemøter svinser rundt og steller godt med oss. Koselige replikker og muntre smil er krydder til et velsmakende og flott arrangert måltid. Våre julemøter har ingerdienser som gjør at alle slike møter blir vellykket. Og dere, kjære damer, er en viktig årsak til dette. TAKK fra alle brødrene!

julemøtene. Så også denne gangen. Først fikk brr. Robert Jan Hurlen og Arnt-Erik Oust utdelt hvert sitt krus siden de hadde fylt runde år i den tiden de har vært i logen. OM stod

også for utdelingen av blomster til brr. Hermod Jørgensen og Kjell Hole som hadde vært på samtlige møter i 2015 (100%). Disse karene ble karakterisert som "bankers", grunnfjellet og

absolutte ja-mennesker. De fikk også velfortjent applaus.

Eks OM Gunnar Vassbotn holdt en liten tale om avdøde br. Terje Westad. Han vil bli savnet som det fantastiske menneske han var. Han var alltid synlig i logen og har hatt stor innflytelse på logelivet i Vesterveg. Bror Eks OM overrakte noen hefter av =Oslo, som han hadde fått av Terjes kone som gave til logen ved OM.

Alle pleier å være spente på hvem som blir kåret til årets Vesterveger. Her er det Storrepresentant Arne Åsen som er utdeler og har det avgjørende ordet til å bestemme hvem som fortjener å få denne ærestitullen. Han følte på at det var et vanskelig valg å ta, men etter foreliggende kriterier, hadde de bestemt seg for at brr. Hermod Jørgensen, Arvid Hjalmar Larsen og Svein Alnes skulle dele på tittelen Årets Vesterveger for 2015. De fikk alle overrakt et flott diplom samt en vinflaske Le Cardinal fra Bordeaux.

Disse tre prisvinnerne viser en ekstra stor og oppofrende innsats både i tiden før og etter logemøtene slik at brødrene kan ha det kjekt og sorgløst. Ikke rart at applausen stod i taket etterpå.

Til slutt var det tid for å takke. De svært elegante logedamene som hadde forberedt, ser-

JULEMØTE-RIM 2015

*Vår kjære loge er samla her til julebord i kveld
og då vert ganske sikkert gjort mange rare sprell.
I magen vår ligg både pinnekjøtt og mør
og litt akevitt i glasa ordna med humør!
Og takka vere bror Arne Nes, så får du sikkert Soga likevel!*

*Ja, julemat frå sau og gris er det beste vi kan få.
Eit høgdepunkt i mørketid med dagar som er grå.
Kokkane dei klarte seg på beste vis,
får vår største ros; ingen skal ha ris.
Om det er så bra for helsa vår, sjå det er vanskeleg å spå!*

*Alle dei som stiller opp og lagar festmaten til oss,
fortener at superlativa drysse ned som frå ein foss.
Vi bukkar, takkar og utbringer vår skål!
Strak er vestervegen mot nye, høge mål!
No vente vi berre på at vår kaptein Arvid skal kaste loss!*

*Medan livreima vår stramar, og vi kjenne på ein rap,
er vi glade for å sleppe hendingar med krig og drap.
I kveld ynskje vi ei god jul til kvarandre.
Hand i hand skal vi det nye året vandre
med venskap og sann kjærleik stig vi framåt i vårt brorskap!*

Alfred Husteli 2015

Alltid til stede! Staute Vestervegere; brr. Arvid Larsen, Hermod Jørgenden og Svein Alnes.

STORREPRESENTANTENS ÆRESPRIS

Årets Vesterveger 2015

*En fra vest og to brødre i fra nord
de jobber hver torsdag i kor
med å dekke sine Vestervegbrødres bord*

*Er maten klar,
de er jo så snar
Og om litt, vi måltidet har.*

*Når vi i salongen vår kaffen nyter
Selskafelig,
de for oppvasken nyter.*

vert og ryddet vekk middagen ble bedt om å stille seg opp på rekke og rad foran brødrene. Fungerende UM hadde gleden av å dele ut en stilfull blomsterbukett til hver av dem. Alle var imponerte over innsatsen og fulle av lovord.

Selv fikk jeg æren av å takke for maten. Jeg leste fire vers som jeg hadde skrevet for anledningen. (se forige side) reds.anm.

Som seg hør og bør avsluttet vi årets julemøte i Krystallsalen med å lytte til Jussi Bjørlings "O' Helga Natt". Alle ble rørt av den vakre sangen og det gode budskapet i teksten.

Bordsetet ble hevet og turen gikk inn i naborommet der det var dekket opp med kaffe og kaker. De hjemmelagete kakene sto og fristet, og de fleste hadde satt av litt plass i magen til noen velsmakende kakestykker også.

Br Arne Nes delte ut årets ferske julenummer av Soga, og den så ut til å falle i god smak av alle. Det var litt av en prestasjon å rekke å få ut Soga til jul tatt i betraktning alle de triste hendelsene denne høsten.

Julemøtet 2015 ebbet ut, og alle tok med seg Julesoga og dro hjem hver til sitt med et stort ønske om en god og velsignet julehøytid.

Ref. Alfred Husteli

Eks OM Knut Rogne ønsket velkommen til bords. Nydelige wienerbrød og kaffe.

Nyttårsloge, 03.01.16

Julepausen i logen kunne vel blant brødrene ha føltes litt lang og tung når vi så hvor glade de svartkledde herrene var over å se igjen sine venner. Aldri har vel håndtrykkene vært så hjertelige og velmente. Hyggelig var det også å se alle rebekkadamene som hadde møtt opp for å delta i møtet. Brødre fra de to andre herrelogene i Ålesund menget seg også med oss. Inne i salen var de fleste sitteplassene oppfylt, og stemningen var fin. Sang, musikk og opplesing i skjønn forening ga alle en god start på det nye logeåret.

Inne i den store festsalen ble vi møtt av et skinnende juletre og pent oppdekte kaffebord. Her stod en stor kakebuffet og lokket. Ikke alle hadde tid til å være med på hele festen, så det ble god plass rundt bordene. Eks OM Knut Rogne ønsket velkommen og håpet at alle kunne kose seg med den mat og drikke som var satt fram. Praten gikk lett og ledig mens kakene fikk bein å gå på godt hjulpet av nydelig kaffe. Noen hadde det rimelig travelt og måtte skynde seg videre til flere kalorier et annet sted. Andre hadde bedre tid og kunne få med seg at ver-ten, bror Knut, takket for den fantastiske jobben som kjøkkengutta hadde utført med dek-

king og pynting av bord og tilberedning av kakefatene. Noen hadde sågar brukt litt av lørdagen før til å få alt klappet og klart. Maken til innsats for logen!

Ingen tvil om at loge Vesterveg hadde laget til en strålende nyttårsloge. I hvert fall syntes vi brødrene i vår loge at det hadde vært et vellykket arrangement.

Ref. Bror Alfred Husteli

07.01.16 Møtereferat

Etter at møtet i salen var over, der vi fikk være med på innsettelse av br. Odd Karlsen

UM Odd Karlsen.

som ny UM, ble vi invitert til bords av vår nye UM og vi toget inn til gratinert klippfisk. Nydelig mat og MYE!

Utenom nydelig mat, ville OM Arvid Brevik ha ordet og han sa han var glad for at vi nå endelig hadde fått vår nye UM på plass. Et kollegium kan ikke drive skikkelig uten at alle poster er besatt. Nå er de det og det var han glad for. Han takket også de øvrige som var utnevnt til forskjellige verv, for at de hadde tatt på seg det arbeidet. Han benyttet også anledningen til å be brødrene, innstendig, om å se seg om i bekjentskapskretsen etter nye medlemmer til Logen. Det er viktig at vi ekspanderer, noe som tapet av gode brødre i 2015 setter i et viktig perspektiv.

UM Odd Karlsen takket for en fin seremoni ved hans innsettelse i embedet.

Storrepresentant Arne Aasen ga vår nye UM noen gode råd for ettermøtene. «Foruten god mat er det viktig at ettermøtene får et godt innhold. Du har mange å spille på som kan bidra både med musikk, foredrag og lettere underholdning. Gode møter fører til bedre fremmøte i logen». Så minte han om seniormøtene, som vil starte opp igjen 15. januar.

UM takket selv for maten og hevet taffelet kl. 21.50.

Br. Arne Nes, referent

Møte 14.01.2016

Etter et langt møte inne i logesalen med forretningsorden og en stilfull forfremmelse til Den Høye Sannhets Grad for brødrene Gunnar Hessen, Alfred Husteli og Steinar Rasmussen, kunne vår ny-installerte UM Odd Karlsen ønske brødrene velkommen til ettermøte. Brødrene ble mottatt av en flott kjøkkenkomité med nynnning, hvite servietter på armen og flott oppdekning på småbord.

Brødrene var sultne og fikk etter sigende god mat. (Bakt laksefile m/ agurksalat og

Det er alltid stort når en loge har fått frem en ny bror til Den Høye Sannhets Grad. Og når en får tre samtidig, så er det all grunn til at SOGA er med og feirer dette. Vi ønsker våre nye DHS-brødre; Alfred Husteli, Gunnar Hessen og Steinar Rasmussen hjertelig velkommen som "fullbearn" vestervegere!

Først på talerlista etter maten var OM Arvid Brevik. Han ønsket brødrene til lykke med forfremmelsen. I et tankevekkende innlegg påpekte han at forfremmelsen også forplikter, slik rituallet inne i logesalen viser. Det er opp til alle brødre og sørge for at brødrene finner seg til rette i logen og ønsker å bli i vår krets.

Br. Gunnar Hessen talte på vegne av de nye brødre i Den Høye Sannhets Grad. Han takket for tilliten og uttrykte stor tilfredshet med sitt medlemskap i Loge Nr. 82 Vesterveg. De gledde seg alle til å delta i alle aktiviteter og oppgaver som logen har å by på. UM fulgte også opp med gratulasjon.

OM ba om ordet for å orientere om arbeidet med å få til ett informasjonsmøte i løpet av februar, sannsynligvis 4.2.2016.

Brødrene vil få info når det er klart. Han ba brødrene om å søke i sin familie og vennekrets etter personer som kan ha interesse av å delta på informasjonsmøtet. Det skal ikke være et rekrutteringsmøte.

Eks. OM Arne Nes ba også om ordet, og ba de forfremmede brødrene om å bidra med artikler i Soga. Br. Husteli er allerede utnevnt til medlem i Sogakomiteen.

Br. Ingebrikt Holst Dyrnes orienterte også om arbeidet med å få til et besøk hos vår venneloge Nr. 141 Dag Hammarskjöld i Stockholm. Han ba kollegiet om hjelp til å avgjøre om dette skal være en vårtur eller en tur i august.

Vi nærmet oss slutten på ettermøtet og UM anmodet br. Jarle Rødset om å takke for ma-

ten. Han minnte brødrene om at vi skal være takknemmelig for at vi kunne sitte slik sammen og spise god mat ved et pent dekket bord. Ikke alle i vårt rike land har muligheten til det.

Før UM hevet taffelet fikk br. Husteli ordet for å hylle damene som ikke får være med oss. Han framførte to selvlagede limmeric som hyller en ung dame, vår nye alpinstjerne Nina Løset, og en eldre dame, den legendariske Nikka fra Valldal som nylig feiret sin 99 års dag.

Deretter hevet UM taffelet og inviterte brødrene på kaffe og den gode samtale inne i salongen.

Br. Per Slettfjording,
referent

Møte 28.01.2016

Siste logemøte i januar hand-

let mye om tall i regnskap og budsjett, så det var nok godt å få strekke på beina ute i vrirleområdet for broderfolket som hadde møtt opp denne torsdagskvelden. Her fikk vi utdelt både den nyttige og oppdaterte lille matrikkel og den minimalistiske og praktiske møteplanen for første halvår 2016. Stor takk til bror Arne som tydeligvis er trykksaksjef for matrikkelen.

Denne kvelden hadde den nye privatnemnda hatt sitt første samrådsmøte og bestemt hvordan kjøkkentjenesten skulle organiseres. Brødrene Hermod og Sigbjørn skal nå være ledere for hver sin gruppe og får med seg fire "oppgraderte" brødre hver til å hjelpe til med oppdekking av bord og servering av mat i spisesalongen. Alle gikk på med krum rygg med den praktiske oppgaven som var å forberede bordsetet denne kvelden. Ingenting ble overlatt til tilfeldighetene! Da brødrene kom innmarsjerende akkompagnert av bror Arnfinns lystige pianoklang og de nynnende servitører, kunne en ane at dette skulle skulle bli et trivelig kveldsmåltid.

Som seg hør og bør var det vår nye undermester, bror Odd Karlsen, som plingende på bjellen, ønsket velkommen og kunne friste med deilige smørbrød, ett med røykelaks og ett med reker. I farten holdt vi på å glemme Torsdagsvisa, men berget oss med å ta litt ekstra i og sang for full hals alle tre versene. UM Odd Karlsen håpet at maten ville smake og ga så sitt endelige klarsignal til å forsyne seg av smørbrødfatet.

Storrepr. Arne Aasen tok ordet og orienterte litt om et par justeringer av møteplanen framover etter vinteren. Det var avsatt tid til utdeling av to veteranjuveler, men på grunn av at disse to brødrene var ute på reise samtidig, ville det bli vanskeig å gjennomføre dette nå. I stedet vil det på logemøtet den 25. februar bli gjennomført informasjonsmøte. I denne anledning

Br. Roe Holen fortalte om organdonasjon.

ville han oppfordre alle brødrene om at det haster med å invitere eventuelle gjester, slik at vi får noen å informere. Vi må tydeligvis ut i gata og prøve å fiske etter framtidige rekrutter! Kom med tilbagemelding til bror Arne Aasen fortere enn svint. Det er alvorlig at medlemstallet i loge Vesterveg går i feil retning, var hans budskap til forsamlingen.

Undermester orienterte om en festinvitasjon fra loge Gange Rolv. Dessverre var fristen for å melde seg på gått ut, men det gikk helt sikkert bra å få delta, hvis en var snar til å melde fra.

Kveldens høydepunkt fikk vi da bror Roe Matias Holen inntok talerstolen og fortalte om det viktige temaet – organdonasjon. Han går selv og venter på å få ny nyre, og oppfordret alle til å melde seg på til å donere et organ slik at andre kan få forleng-et sitt liv. Alle så ut til å forstå viktigheten av det arbeidet foreningen for organdonasjon gjør. Mer om dette bror Roe snakket om i sitt interessante foredrag, kan dere lese et annet sted i denne utgivelsen av Soga.

Kveldens takk-for-maten tale ble holdt av bror Nils Fiskerstrand. Hans budskap er at et slikt bordsete sittende sammen rundt runde bord, er både sosi-

alt givende og en skjønn berikelse av vennskap og menneskelig varme. Han sa det så godt slik: "De som sitter rundt bordet i god dialog med hverandre, er gjerne viktigere enn det som står på bordet!". Til slutt fikk han fram latteren med en god vits om "den nye hatten"! Ja, så mente han selvfølgelig at maten smakte fortreffelig. Det var 33 logebrødre som deltok i bordsetet som tok kvelden ca. kl. 22.05 etter at siste kaffeslurken var unnagjort. Rydding gikk som en lek takket være "de nye kostene" på kjøkkenet.

Referent: Bror Alfred Husteli

Møte 04.02.16

Str. Evelyn Liseth snakket om "Fordømming, det å være fordømmende".

Etter at det ordinære møtet i Logesalen var slutt og logen lukket, fikk vi besøk av str. Evelyn Liseth som holdt et tankevekkende og interessant foredrag fra UM-stolen, under emnet "Fordømming – det å være fordømmende". Ho belyste ett av de største samfunnsproblem i dagens samfunn, ikke minst takket være Internet sine forskjellige porter til allmenn benyttelse. Nettmobbing er stadig en trussel fordi de som sender ut lite overveide meldinger ikke aner konsekvensen.

Hun oppfordret foreldre og foresatte om å følge bedre med i hva ungdommer foretar seg, men det er også viktig å komme på linje med dem. "Gå på en kafe der ungdom vanker og se hvordan ungdom møter ungdom, det kan være mye å lære av det".

På ettermøtet inviterte br. UM til kveldsmat. Nydelig brød, godt pålegg var menyen. Og

Str. Ragnhild Opskar, om Ålesund Kriseteam.

det smakte! Dette kan vi gjøre oftere. Enkelt å tilberede og litt for enhver smak. Vi hadde også besøk her, da av str. Ragnhild Opskar, ansatt i Ålesund kommune. Hun kåserte over emnet "Ålesund kriseteam". Og ho hadde mye å fortelle. Ho har jobbet i teamet i ca. 10 år, har

rik erfaring. Det kan være ulykker, da ofte i samarbeid med politiet, det kan være tilfeller av brå død, selvforskyldt eller ikke, det kan være familievold osv. De skal være der når noen trenger dem.

Altså; krise i alle varianter, er teamets oppgaver.

Ved større utrykninger blir teamet, som fast er på 8-10 personer, forsterket i forhold til behov. Og arbeidsdagen er hele døgnet, året rundt. Men det er så viktig! Teamet har debriefing hver måned og er også blitt modell for andre kommuner!

Det var interessant å høre på henne og brr. fikk stille spørsmål. Et interessant innslag var det og mye å hente for oss som var der.

På skjermen hadde hun som avslutning et motto:

"Liv skaper liv. Energi skaper energi. Det er ved å bruke seg selv at man blir rik".

Eks OM Pål Selbervik takket for maten og avsluttet med ei god historie som avsluttet med "Gje' de' va' so vel". Den kan gjerne gjentas med flere i salen, Pål!

Bordsetet hevet kl. 22.10.

Br. Arne Nes, referent
Referat 11.02.2016

Dette logemøtet kan man si stod i vennskapets ånd. Bror

Ove Laurits Alnes kunne smilende og ydmyk motta sin forfremmelse til Den Gode Vennskaps Grad til alle frammøttes store glede og akklamasjon. Han ble på det hjerteligste gratulert med gradspasseringen og ønsket lykke til videre av sine gode venner i loge Vesterveg da han litt fortumlet og lykkelig kom vandrende ut av salen. Selvsagt måtte han også stille til fotografering som seg hør og bør.

Ettermøtet denne februar-kvelden kunne byde på midagsmeny bestående av salt kjøtt med løksaus, poteter og grønnsaker. Dette så ut til å falle i god smak.

Undermester bror Odd Karl- sen klimtet på klokka og ønsket alle, men spesielt hedersgjesten bror Ove Laurits, velkommen til bords. I farten holdt vi på å glemme at vi, også denne kvelden, hadde assistanse fra loge Ragnvald Mørejarl ved bror Terje Nærø, som hadde bistått med orgelmusikk i bror Kjell Bjarne Harsviks fravær.

Etter den obligatoriske luftepausen for de som trengte det, fortsatte ettermøtet med taler. Først ut var overmester bror Arvid Brevik. Talen handlet om vennskapets unike fortrefelighet og var selvsagt rettet til bror

Nesten synd en ikke får gjengitt bordets velsmakende tilbud, i farger!

Ove Laurits Alnes som satt ved hans side.

OM holdt som vanlig en vel-formulert tale om vennskapets grunnsetninger. "Vårt vennskap i logen er ekte, og her har vi alle forpliktet oss til å dyrke det livslange vennskap til fellesskaps beste. Resultatet blir trivsel, trygghet og samhold"! Han avsluttet talen med å ønske vår nye bror til lykke med graden.

Bror Svein Rune Tenfjord, som er hans fadder i logen, fortalte i sin tale at han og bror Ove Laurits hadde kjent hverandre i førti år, helt fra den tiden de hadde vært i militæret sammen. Han hadde de beste skussmål å gi og forsikret oss alle om at vi her står overfor en snill og vennligsinnet bror. Det viktige er at vi forstår at vennskap er noe dyrebart og må dyrkes. Han avsluttet med å si at han håper å se sin venn ofte i logen.

I sin takketale kunne bror Ove Laurits avsløre at han syntes det hadde vært en stor og spennende opplevelse å motta sin nye grad. Han husket fortellingen om David og Jonatan fra sin bibelhistorie og syntes det gikk fint å få med seg budskapet i forestillingen. Han forsikret at han ville prøve å støtte sine nye "brødre" og være en god medspiller i logen. Applausen etter talen fortalte med all tydelighet at brøreforsamlingen satte stor pris på denne nye tilveksten i loge Vesterveg.

Bror Svein Engvik hadde fått oppdraget med å takke for maten. Han antydte at han selv neppe kunne betegnes som noen mesterkokk, men kunne takket være Google lett ramse opp hva kveldens meny bestod av. Uansett utgreiinger om oppskrift og ingredienser mente han det kunne være nok å bare si "TAKK FOR MATEN, DEN VAR GOD!", når man skulle holde en slik takk-for-maten-tale. Og det har han jo egentlig helt rett i.

Så ebbet kvelden ut med den sedvanlige kaffepraten ute i salongen før brødrene gikk alle

trappene ned til gateplanet og begav seg videre ut i nattemørket og til heimen.

Referent: Alfred Husteli

Møte mandag 15.03.16

Det er uvanlig at Vesterveg har møte på mandag, men årsaken var et samarbeid med Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl, om felles gradspassing. Og dette ble meget vellykket. En godt besatt logesal er alltid en fryd for en overmester. Og OM Olav Sætre ga også tydelig uttrykk for at det ga en ekstra stemning med så mange i salen. Fra Vesterveg møtte ca. 20 brødre.

Det var br. Helge Stavik Haaseth som ble forfremmet til Den Edle Kjærlighets grad. Sammen med ham brr. Erlend Lindseth og Tor Vinje fra Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl. Og seremonien ble meget fint gjennomført! Den viste hvor stor betydning det har at aktørene kjenner sine roller og gjennomfører på en rolig og presis måte. Om en skulle ty til karaktersetning, så var dette en opplagt 10-er!

På ettermøtet, som ble ledet av en godt opplagt Undermester, Erik Frøland, ble det talt av de to OM-er og vår br. Helge

som takket på vegne av de tre nye brødre i Den Edle Kjærlighets grad.

Br. Knut Arve Tafjord hadde fått oppdraget med å takke for maten, noe han gjorde på en meget spirituell måte. Bordsetet ble hevet og brødrene bega seg til kaffebordet med tilhørende bløtkake i salongen.

Konklusjonen på det hele må bli at vi hadde overvært et meget vellykket og hyggelig møte i god broderånd logene imellom!

Arne Nes, referent

Møte 25.02.15

Møtet var gjort om til Informasjonsmøte, da de annonserte 40 års jubilarer var på ferie i sydligere trakter. Selv om det akkurat denne uka var vinterferie, så hadde møtet samlet 30 brødre. I tillegg møtte DSS Kristian Haugan og tre gjester.

I salen var det informasjon fra OM og DSS før en gikk ut til ettermøtet. Det var fin stemning og det virket som om også gjestene trivdes. Det ble vist bilder fra logens liv, kommentert av Overmester Arvid Brevik.

Serveringsgjengen vartet opp med ei nydelig fiskesuppe og praten rundt bordene bar ikke noe preg av at noen var borte på ferie! Hyggelig på alle måter.

UM hevet taffelet og vi bega oss til søtsaker og kaffe i salongen. De fleste var på hjemveg i 22-tida.

Arne Nes, referent

Møte 29.02.15 – Fellesmøte

På matlista denne kvelden var det 115 påmeldte, men da alle toget inn i salen og brødrene i loge nr 7 Ragnvald Mørejarl måtte sette inn mange ekstra stoler, så var nok antallet nærmere 120. Altså et godt besøkt fellesmøte i regi av Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl.

Overmester Olav Sætre ønsket velkommen og lot det skinne tydelig igjennom at han var svært fornøyd med at så mange hadde lagt denne mandagskvelden til hans Loge. Og det blir kraftig og fyldig sang og lyd når 120 menn stemmer i.

Eks Dep Stor Sire Per Arne Vidnes

Kveldens foredragsholder var Eks Dep. Stor Sire Per Arne Vidnes. Han kåserte over temaet "Symbolismen i glassmaleriene i Logesalen". Et foredrag som i sin tid ble skrevet ned av Eks OM Erling Eriksen, under temanavn: God informasjon til alle oss som stadig ser disse nydelige glassmaleriene, uten å kjenne den egentlige historien.

Et vel tilrettelagt møte ble hevet kl. 19.45.

Så samlet vi oss til ettermøte i Krystalsalen, og duften av nydelig baccalao. En godt opplagt Undermester Erik Frøland, ønsket velkommen til bords og baccalaoen gled villig ned, akkompagnert av latter og gode

Jan Olav Fladmark med velfortjente blomster etter et glimrende foredrag.

historier rundt bordene. Nydelig mat, laget av Baccalao-fabrikken.

Kveldens foredragsholder, på ettermøtet var krigshistoriker Jan Olav Fladmark. Han hadde kalt foredraget "Det tyske sikkerhetspolitiet GESTAPO sin organisasjon og virksomhet i

Ålesund i 1940 – 1945." Her fikk vi bl.a. informasjon om omstendighetene rundt likvideringen av Ivar Grande, medlem av Rinan-banden.

Jan Olav Fladmark er etter hvert blitt en glimrende foredragsholder. Uten dødpunkter fortalte han, og viste en god del bilder, tatt både av tyske og norske fotografer, fra livet i Ålesund under okkupasjonen. Noen innspill fra salen viste også at det var flere som kjente til detaljer fra denne vanskelige tida i Ålesunds krigshistorie.

Det er ikke lett å få 140 mannfolk til å være stille i vel en time, men Jan Olav klarte det. Og ingen gikk før han var ferdig!

En minnerik kveld for oss som var til stede og stor takk til Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl for et glimrende gjennomført fellesmøte som ebbet ut litt etter klokka hadde passert 22.

Arne Nes, referent

UM Erik Frøland

En blir i godt humør når en stiger over dørstokken til brodermåltid, til liflige toner fra serveringskomiteen, ledet av en opplagt UM.

Klubbaften i Vesterveg

Br. Steinar Rasmussen og Erling Helseth har laddet kanonene, klar til trekning!

Etter middagen kom det kaffi på bordet og ei nydelig gulrotkake som br. Steinar Rasmussen hadde med seg, bakt av hans frue. Det var kake det!

Så var det lodder. Salget gikk utrolig fint, mange hender hjalp til og en hel del penger fant vegen til br Skattemesters kasse. Og sluttsummen ble hele kr 9470. Et svært godt resultat, antall brødre tatt i betraktning.

Møte 10.03.16 — klubbaften

Etter møtet i logesalen toget 35 brødre inn til nydelig pyntede runde bord, klare for å gå til angrep på årets ferske bor-gundfjording. En skikkelig tal-lerken med torsk, rogn, gulrot og potet og ei skål med lever, for oss som liker det!

Topp karakter!

Br. Ingvar Rishaug takket for maten, med ei historie som må oppleves, ikke gjengis på trykk.

Br. Jan Roar Bjørstad sørger for at br. Kjell Harsvik får nok lodd.

Br. Haakon Jarle Østråt har neppe til bussen hjem, men sitter kkanskje på med br. Sverre Haakon?

Når de siste gikk hjem vet jeg ikke, det var i hvert fall flere som hygget seg utover kvelden.

Arne Nes, referent

CLAUS HELBERG

FØDD 31.01.1919 PÅ RJUKAN

**Utdanning frå Handelsgymnas-
set i Bergen i 1937.**

**Alt året etter vart han tilsett i
DNT.**

**Så kom krigen og då starta eit
nytt og dramatisk kapittel i
hans og landets historie.**

**Claus Helberg deltok i kampa-
ne ved Hønefoss i april 1940. I
desember 1940, og til han drog
til England i januar 1942, dreiv
han nærmest skytteltrafikk
mellom Noreg og Sverige.**

**Han var til og med arrestert i
Sverige for ulovleg grensekryss-
sing (4 mndr.).**

I England kom han inn i Kom-
pani Linge. I oktober 1942 var
han mellom dei som vart sendt
til Hardangervidda som
"forparti" for tungtvannaksjo-
nen. Den historia kjenner vi
alle , og vi kjenner utfallet.

Det engelske ordet for rype –
Grouse – vart operasjonen kalla.

På Helbergghytta på Hardang-
ervidda står ei utstoppa rype,
og minner oss om deltakarane
frå den operasjonen.

22. juni 2003 var Else-Karin
og eg på Rjukan. Vi var så heldi-
ge at vi fekk vere med på vand-
returen – Helberg-marsjen - frå
Rjukan og inn til Helbergghytta.
Denne turen gjekk i det same
terrenget som første etappe av
fluktruta etter at Vemorkstasjo-
nen var sprengt i februar 1943.

Helberg var mellom dei som
drog tilbake til England somma-
ren 1943. I oktober 1944 var han
tilbake i Noreg som deltakar i
"Operasjon Sunshine" fram til
mai 1945. Den operasjonen er
mindre kjent, og eg kjenner lite
til den.

Etter krigen kom han tilbake
til DNT. Han var ruteinspektør
frå 1947, og til han trakk seg
tilbake i 1982. Det er vel ikkje

rett å seie at han trakk seg tilba-
ke, for frå 1983 til han døydde 6.
mars 2003 var han spesialme-
darbeidar i DNT.

Han var med i ei rekkje
nemnder og komitear m.a.:
Fjellsikringsnemnda, propagan-
dakomiteen, komiteen for ube-
tente hytter, bregruppa, bygge-
komitear og årbokskomiteen.
Han var og medlem i Statens
friluftsråd og i styret for Norsk
Fjellmuseum.

Han har skreve 3 bøker om
det å gå i fjellet.

I mange år var han fast tur-
leiar – sommar som vinter - for
Dronning Margrethe og Dron-
ning Sonja. På sin 80-årsdag
hadde han 2 dronninger til
bords.

Claus Helberg var dekorert
for sin innsats under krigen og
for samfunnsinnsats gjennom
mange år – 11 utmerkingar –
norske, danske, franske og bri-
tiske.

I dei seinare år var han reise-
leiar og "spesialist" på Henrik
Ibsen.

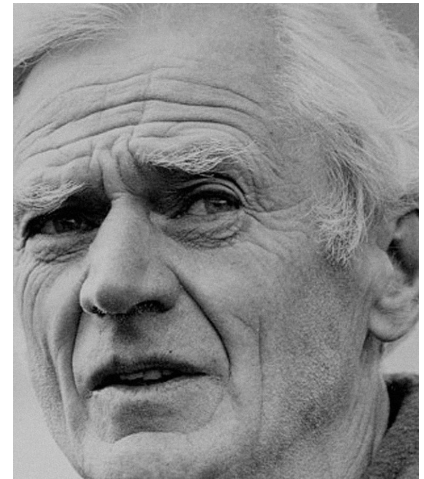
Ein av turane der Helberg
var reiseleiar gjekk over Sogne-
fjellet til Skjolden og vidare til
Nordfjord og til Hellesylt og
Geiranger.

Storfjordens Venner hadde
Claus Helberg som heidergjest
og stemnetalar på Storfjord-
stemnet på fjellgarden Smoge i
Sunnylvsfjorden i år 2000.

Der imponerte han m.a. med
å avslutte kåseriet sitt om Hen-
rik Ibsen med å deklamere
Prestens Tale i Peer Gynt utan
manuskript.

Eg sat saman med han før
stemnet. Der fortalde han om
Henrik Ibsen og hans opphald
på Hellesylt og om turen ut Sun-
nylvfjorden.

Beskjeden, lågmelt og stillfa-
rande er det inntrykk eg sit att

med. Men på talarstolen viste
han styrke.

Claus Helberg fekk Fjell-
skikkprisen i 1999 av Norges
Røde Kors Hjelpekorps.

I grunngevinga for tildelinga
heiter det: "Helberg er mer
opptatt av å inspirere folk til å
dra til fjells enn å gi de oppskrift
på hvordan fjellturen skal fore-
gå.

Han har lagt mer vekt på å
bli et forbilde for god fjellskikk
gjennom egen innsiktsfull ferd-
sel i fjellet enn på regler og for-
maninger.

Man kommer langt med å
bruke hue, sier Claus Helberg,
og forsikrer at fjellet ikke er så
farleg så lenge en tar forhånds-
regler og bruker fornuften".

I ein alder av 82 år gjekk han
på ski på Hardangervidda un-
der innspeling av flukten etter
Vemorkaksjonen for eit britisk
filmselskap.

Claus Helberg var så seint
som ei veke før han døydde til
stades på markeringa av 60-
årsjubileet for tungvannaksjo-
nen på Vemork på Rjukan.

Han døydde 6. mars 2003 på
Rjukan Sjukehus av hjartesvikt.

Vi vil minnst Claus Helberg
som ambassadør for Fjell-Noreg
og for den fridom han og mange
med han ga oss som kom etter.

God påske og god tur enten
turen går langs stranda eller til
fjells.

Ålesund, 15. februar 2016.
Are Homlong.

DSS har ordet

Kjære Soga-lesere!

Påskan står for døra, noen av oss klamrer oss fast til vinterens siste krampetrekninger, pakker skiene inn i bilen sammen med sekker og proviant for flere dager, drar til fjells og håper på dager med skyfri himmel over hvite vidder. Andre begynner forberedelser til sommerens båtturer og pusser og oppdaterer båten, og håper på en liten tur ut på en stille sjø. Og andre tilbringer påskan heime og nyter den stille freden når så mange er reist bort.

Kanskje bør vi også en liten stund vie tanken på hvorfor vi feirer påske?

Påskan er den viktigste og eldste kristne høytiden, og feires som vi vet til minne om Jesu oppstandelse fra de døde.

Påskan er et drama på liv og død som utspiller seg over flere dager: Palmesøndag rir Jesus inn i Jerusalem og hylles som konge. Skjærtorsdag spiser han sammen med disiplene for siste gang og innstifter nattverden. Langfredag blir han korsfestet på Golgata og dør. Påskedag står han opp fra de døde.

Men påske ble også feiret før Jesu tid, beskrevet i Det gamle testamentet, og er bakgrunnen for hvorfor jødene feirer påske.

Ordet påske kommer jo egentlig fra det hebraiske ordet pesach som betyr «å gå forbi».

I Det gamle testamentet er påskan en fest som hvert år feires til minne om at Moses førte israelittene ut av fangenskapet i Egypt. I Det gamle testamentet kan vi lese om den egyptiske farao som ikke ville la israelittene forlate landet. Derfor sendte Gud ti plager over det egyptiske folket. Den tiende plagen innebar at Gud sendte en dødsengel gjennom gatene som drepte alle landets førstefødte sønner. Gud hadde forut for dette advart israelittene gjennom Moses. De slaktet et lam og blodet fra lammet strøk de på dørstolpene og dørbjelken på huset. De husene som hadde blod på dørene gikk Herrens engel forbi, derav pesach: At døden gikk forbi husene.

Dette er den bibelhistoriske bakgrunnen for at vi feirer påske, både den jødiske og den kristne, noe som jeg våger påstå de fleste glemmer i sin iver etter å komme seg til hytta, eller i lengselen etter noen velfortjente dager i sol på sjøen.

Kjære brødre i Loge Vesterveg, jeg har ingen intensjoner om ta fra dere gleden ved en etterlengtet ferie i vår hektiske hverdag. Vi fortjener

alle noen dager borte fra hverdagens strev. Men det skader ikke etter min mening å kjenne til både de historiske og kulturelle beretningene som ligger bak våre høytidsdager.

Jeg har til slutt lyst til å dele et dikt med dere. Dikter er legen, misjonæren og fredsprisvinneren Albert Schweitzer.

*Finn veien til deg selv og vær deg selv,
tenk fritt og ubundet,
se virkeligheten åpent og uredde i øynene,
innrøm egen svakhet og svikt – men gi ikke opp.
Gi aldri opp troen på livsverdier som skal være ukrenkelige.
Sett all din kraft inn på å leve ditt eget liv
i ånd og sannhet, og i godhet mot alle.*

Jeg ønsker dere alle en riktig god påske!

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Kristian Haugan
DSS

Organdonasjon

Av br. Roe Mathias Holen

Stiftelsen Organdonasjon ble opprettet i 1997 og har som formål å bedre tilgangen på organer for transplantasjoner. Da var organdonasjon et helt nytt tema i det offentlige rom, til i dag hvor folk med stolthet viser sin tilhørighet. Norge er et av de beste landene på organdonasjon, vi har blant verdens korteste ventelister og ventetider, og vårt helsepersonell er blant verdens beste.

Stiftelsen arbeider aktivt med å styrke arbeidet og spre kunnskap om temaet.

Det var derfor ekstra hyggelig da stiftelsen i 2015 mottok Wenche Foss ærespris.

I 2015 ble den nye transplantasjonsloven vedtatt i Stortinget. En ny og moderne lov, hvis formål er å øke donasjonsratene i Norge, og gi enda flere muligheten til å få livet i gave.

Vi har tro på en lov som i utgangspunktet antar at alle er potensielle organgivere. Den sier at det er din vilje, at det er

din rett til å donere, men bekreftelsen skal komme fra de som kjente deg best.

For å vise støtte til dette viktige temaet signerte samtlige medlemmer i Helse og sosial komiteen i fjor donorkort og det var en stolt gjeng som viste frem sine utfylte donorkort.

Det er et håp at transplantasjonsloven skal bidra til at flere sier ja til organdonasjon og det er viktig at vi alle tar stilling til organdonasjon mens vi lever.

De virkelige heltene er alle de som sier ja til organdonasjon og som gir håp og liv til de som venter.

Noen ganger opplever vi ting i livet som er så inderlig tungt å bære, det å miste en som står oss nær. Der døden var uunngåelig kan det etter død bli liv. Liv til de som venter, til de som ikke kan leve videre uten et nytt, livreddende organ.

De som venter på organer har kjent på tap og de kjenner på håp – håpet om at noen sier ja.

Det kan vi alle gjøre noe med, vi kan arbeide for å gjøre alle trygge på temaet organdonasjon og at man velger et ja som man deler med sine nærmeste.

Den dagen man opplever det vonde å miste skal man ha styrke til å bekrefte en avgjørelse om organdonasjon. Da er det viktig at man vet hva avdøde selv ønsket, så avgjørelsen ikke må bli din i en tung og vanskelig situasjon.

Er ønsket til den avdøde kjent, kan ikke familie eller pårørende overprøve denne.

Men dersom ønsket er ukjent, er det opp til familien å bestemme.

Mellom 300 og 400 mennesker venter til enhver tid på et nytt organ. Et organ som kan gi dem livet tilbake, og med det en familie som vil slippe å miste. Men køene øker, og det blir stadig flere som behøver et livreddende organ.

Det er tungt å miste, men døden er uunngåelig. For noen kommer det et spørsmål om organdonasjon. Mange forteller dette som en trøst i det tragiske, å vite at andre ikke må miste. Å vite at man gir håp om liv til noen som venter. Men avgjørelsen blir lettere hvis vi vet hva avdøde selv ønsket. Derfor er det så viktig at vi alle forteller våre nærmeste at jeg er organdonor.

Det er viktig å fortelle at det er først når en person er hjerne-død at det vil være aktuelt med organdonasjon.

Det testes ved hjelp av røntgen for å sjekke at blodtilførselen til hjernen er stoppet. Kroppens organer opprettholdes ved at personen er koblet til respirator. Da først blir pårørende forsiktig kontaktet om donasjon kan være aktuelt.

STIFTELSEN
ORGANDONASJON

Vil du bli organdonor er det viktig å informere dine nærmeste (foreldre, ektefelle, søsken eller venner). Deretter fyller du ut donorkort, dette er veldig enkelt. Du finner donorkort på alle legekantor/apotek. Donorkort finnes også som en App på mobilen, fyller du ut de pårørende der, vil det bli generert melding til de pårørende. Kortet kan du da ha med deg på mobilen eller fysisk som et kort i lommeboken.

Det er 7 organ som kan doneres: hjerte, 2 lunger, lever, 2 nyrer og bukspyttkjertel.

Flere her i logen kjenner til en person fra Ålesund som for noen år siden ga nytt liv til 5/6 personer etter sin død.

Når det gjelder nyrer har vi 2 typer donorer, de som er i slekt og har lik vevstype kan ofre sin ene nyre.

Det finnes mange eksempler på dette, man klarer seg nemlig veldig bra med en frisk nyre. Den andre typen, er fra en donor som holdes kunstig i live i respirator etter at de er hjerne-død. Da kan det med pårørendes godkjennelse doneres bort flere organ.

Totalt siden oppstart av transplantasjoner i Norge i 1969, har ca. 11000 fått nytt organ.

I 2014 ble det foretatt 456 transplantasjoner, av dette 275 nyrer og 34 hjerter.

Scadiatransplant organiserer de pasienter som er godkjent for transplantasjon og er en felles Nordisk liste. Tilgjengelige organ brukes først og fremst i eget land.

Jeg tar med et innlegg fra Stian som er hjertetransplantert.

De fleste av oss har kanskje noen vi anser som helter i livene våre. Dette er litt om min helt.

Jeg vet ikke hvem du var, jeg møtte deg aldri. Jeg vet ikke

hvordan du så ut, eller hvor du var fra. Vi pratet aldri, og jeg vet ikke engang hva du het. Sånn sett så har jeg ikke så mye å fortelle om deg.

Jeg vet kun EN ting om deg. Du sa JA til organdonasjon. Du brukte hele tre sekunder av det livet du hadde, til å gi meg seks år ekstra av mitt. Seks år som skal bli til mange flere.

Hadde jeg kunnet takke deg personlig så hadde jeg gjort det i det øyeblikket jeg våknet for 6 år siden, og igjen hørte det banke i brystet mitt.

Men det er dessverre ikke sånn det fungerer.

Det jeg derimot kan gjøre, er å videreføre den gode tanken du hadde, ved å oppfordre alle andre til å gjøre det samme. Derfor skriver jeg dette, så dere andre kan lese.

Ta stilling til organdonasjon før det er for sent. Det tar deg kun tre sekunder. Tre raske sekunder for deg som kan bli til mange fine og lange år for noen andre.

Tusen takk, helten min. I dag feirer jeg deg.

Hilsen Stian, hjertetransplantert.

Tenker vi noen gang på hvor heldige vi er, som ikke feiler noen ting?

(Red.anm.)

Undermester orienterer

Gode brødre, jeg må igjen få takke for tilliten som dere viste meg ved å velge meg til Undermester. Jeg er knapt varm i stolen, men har erfart at det var mange ting jeg ikke hadde tenkt på da jeg takket ja. Det er mange hensyn å ta ved at det er opp i mot 100 brødre som alle skal behandles med respekt og verdighet.

Ettermøtene ligger til UM å lede. Det er blitt opprettet en privatnevnd som ser ut til å fungere. Den er delt i to like grupper som har ansvaret for hvert annet møte.

Vi har diskutert bespisningen på ettermøtene og har kommet til at det er en unødvendig "tung" og kostbar mat som brukes. Det er enighet innen kollegiet at varm mat skal i hovedsak serveres i forbindelse med "galla". For øvrig vil det bli servert mat som er mer egnet til sene kvelder, slik som brødskiver med pålegg som hver enkelt smører selv, påsmurte rundstykker eller karbonader som arrangeres på vårt eget kjøkken.

Likeledes må vi se på utgifterne til skjenkebevilling som for inneværende år er 340 kr pr. gang. For å dekke den direkte kostnaden til bevilling, må vi selge minst 40 enheter pr gang, noe som er ganske urealistisk. Det fører til at antall dager med bar må reduseres for å unngå underskudd.

Foreløpig er disse dagene gjennom året listet: to klubbafetener, julemøtet, påskemøtet og eventuelle tredjegrads passeringer. Dette vil bli gjennomført fra høsten 2016.

For å oppnå balanse i regnskapet av det vi serverer av mat, vil prisene bli satt til innkjøpspris pluss 20 kr. De 20 kro-

nene skal dekke kostnadene til kaffe, søtt til kaffen, servietter, og vask av duker.

Dette medfører at også de som ikke spiser under brodermåltidet, og som kun drikker kaffe, skal betale 20 kr.

Vi skal bestrebe oss på å holde kostnadene nede og samtidig forsøke og ikke påføre logen vår økonomiske problemer.

Vårturen i år er nå under planlegging. Vi har tenkt at det bør holdes en lav profil i år ettersom mange av brødrene skal delta på Odd Fellow sangerstevne som skal gjennomføres i begynnelsen av juni. To store, tunge "eventer" kan bli i meste laget selv for en Odd Fellow. Arrangements-komiteen vil komme med invitasjon og informasjon i god tid før turen skal være.

Jeg håper på forståelse for de beslutningene som er tatt og at brødrene følger opp. Takk!

Med hilsen i VK&S

Odd Karlsen UM.

Familietur 28. mai 2016

Det blir familietur i år også, med buss fra Rutebilstasjonen i byen kl. 09.00. Bussen følger vanlig busstrase, med stopp der en vet det står folk og venter, til busstasjon på Moa.

Turen går til Runde Miljøsentert via Gjerdsvika. Turkomiteen vil komme med nærmere og fyldig informasjon om hva en vil oppleve på turen. Håpet er at det skal bli en hyggelig tur, med noe å glede seg over for alle og enhver.

Vi skal til et område som besøkes av turister fra hele verden. Lille Runde er tydelig på verdenskartet, nesten alle vet hvor det er og hvilket fugleliv en finner på øya. Ei sann perle på norskekysten!

Nå har vi anledning til å besøke øya. Noen har vært der før og synes det er flott, men faktum er at det er flere både i logen og ellers som aldri har vært på Runde. Ikke spør dem, for det er faktisk

litt flaut. Men nå er muligheten der til å rette på dette, i lag med gode venner. Så meld deg på, når innbydelsen kommer. Dette blir en flott tur!

Ei litt anna våroppleving

Endeleg er den verste vinteren over, sola varmar meir og meir for kvar dag, og her i området kan vi sjå at snøklokker og krokus er i blomst om eit par veker. Lyttar vi etter, kan vi høyre meisene som prøver seg med litt vårsong. I midten av mars er nok staren her att og tjelden er attende i fjøra.

Lyden frå flyttfuglane får meg til å minnast ein tur i 2011, til eit anna kontinent. Turen gjekk til Houston i Texas i tida februar/mars. Ein av gutane våre jobba der og hadde flytta dit med heile familien, for ein periode på 3 år.

Dei budde landleg til med store parker i området. Barnebarna gjekk på amerikansk skule og trivdest veldig godt. Dei ville gjerne fortelje besteforeldra om det dei hadde lært om staten Texas.

Vi var der så lenge at vi fikk god tid å gå turar i området. Då merka vi oss store fugleflokkar som var på veg nordover. Dei var vel på veg til Canada og Alaska. Stasjonære sangfuglar var det mange av. Dei fleste var ukjende for meg. Ein av desse likna på ein av våre sangfuglar. Det er fuglen som amerikanerane kallar "the mocking bird", herrefuglen. Ein fantastisk sangfugl som har sin eigen sang, men som også hermer

etter mange andre fuglar. Måltrosten vår i Norge er vel den som kjem nærast både når det gjeld storleik og sang.

Houston ligg på ca 30 gr. nordlig bredde og har ein heilt annan vårtemperatur enn vi har. Vi hadde temperaturer på mellom 25 og 30 grader og absolutt behagelig og passe temperatur til ein dukkert i bassenget.

Houston er ein stor by, ca. 5.9 millionar innbyggjarar og ligg ved mexicogulfen på grensa til Mexico.

Mange mexicanere jobber i byen, og når vi var ute og farta var det mykje spansk å høyre.

Barnebarna ville gjerne vise oss litt av byen, så dei tok oss med til NASA, for mykje romfartshistorie, til eit sumpområde der vi fekk nærkontakt både med store og små alligatorer, til rodeostevne der vi fekk kjenskap til cowboy-livet og dyrelivet på en ranch.

Året etter, våren 2012, var vi attende i Houston. Den eldste av barnebarna skulle konfirmeres. Dette skjedde i sjømannskirka i Houston. Der var 28 norske konfirmantar. Det var litt uvant at kyrkjevegen var ca. 10 mil, men det gjekk likevel fort på "the highway" som også var bomveg. Kyrkja ligg fint til i eit parkområde nær sjøen ved sentrum av byen. Denne gongen var det

også et uvant vårvær. 40 gr. varmt. Det var ikkje akkurat bunadsvær, men det var mange bunader å sjå i den fullsette kyrkja.

Søndagen etter, 13. mai, var det 17. mai feiring i og ved sjømannskyrkja. Konfirmantane og foreldra deira hadde ansvaret for kaker, kjøkkentjeneste og dei ymse leikane. Dagen hadde alt som ei 17. mai-feiring skal ha. Andakt, korsong, tale for dagen, korps, tog og tale for kongen o.s.v., men varmen var ein annan enn vi er vande med. Ein av leikane var litt uvant for oss. Presten og eit par hjelparar stillte opp slik at ungane fekk kaste våte svampar på dei. Dette til stor jubel og blide prestar sjølv om dei vart skikkelege våte.

Vel heime sit eg att med mange minner frå fine dagar med sol og varme og møte med hyggjelege og gjestfrie amerikanarar.

Til slutt eit lite vårvers av Per Sivle:

*Og vesle lerka ho hev det so,
at finn ho ein tuvetopp fri for snjo
so kved ho i med sin gladaste song
so trur ho på vår med ein einaste gong.
Å hei og hi, å tiriliti, å tiriliti, tiriliti.*

God påske
Gerd Sletfjerding

In memoriam

MINNEORD TIL PAPPA

Vi minnes pappa som en god og snill pappa. Han og mamma ga oss en trygg og god oppvekst. Kan ikke huske at han noen gang var sint på oss, han kunne være litt morsk av og til men aldri sint.

Når vi var i tvil om vi skulle få lov til noe spurte vi pappa, han sa som regel ja.

Var han og i tvil ba han oss om å spørre mamma i stedet.

Pappa har for oss alltid vært sjåføren, det var han som kjørte når vi skulle reise enten på besøk eller ferie. Feriene våres gikk som regel den første tiden til Trondheim eller Bergen for å besøke slekt og da ofte sammen med farmor og farfar. Først med lånt, senere med egen bil. Og med pappa som den standhaftige sjåføren.

Da jeg begynte i Nørvasund Skolekorps var det helt naturlig at pappa kjørte korpset enten vi skulle på turer eller øvelsesweekender. Og selvfølgelig hver 17. mai kjørte han oss fra tidlig om morgenen og til borgertoget gikk fra skolen på ettermiddagen.

Kan også huske ham som en ivrig hjelper til det meste som angikk korpset.

Så kjekt hadde han det at jeg måtte stå et par år lenger en jeg ville til Anne begynte i korpset slik at han kunne forsette med oppgavene sine.

Pappa var stolt av yrket sitt som bussjåfør.

Han kjørte også dametrimmen på Klipra, hvor mamma og Wenche var med i fem år til Grete Waitz løpet i Oslo. Kan også minnes at flere ganger ringte folk hjem til oss for å få vite når bussen gikk. Både lokalt og de som gikk på distriktet. Som regel hadde han det i hodet, det var vel en sjelden gang han måtte slå opp i rutehefte. Og noen ganger trodde han at han visste tiden.

Pappa var selvfølgelig den som øvelseskjørte med oss 3 barna slik at vi kunne ta sertifikat. Og i tillegg med meg så jeg kunne ta klasse 2. Ingen av oss har strøket på oppkjøringene. Selv de barnebarna som har tatt sertifikat øvelseskjørte han med.

Da vi barna stiftet familie stilte både mamma og pappa alltid opp for oss når vi trengte hjelp.

Pappa ofret mye av sin fritid for å hjelpe oss og da gjerne som barnevakt.

Selv etter at Anne flytta til Trondheim var det aldri noe hinder for mamma og pappa å sette seg på bussen for å reise og hjelpe til.

Mamma og pappa var veldig glad i barnebarna. I mange år da de hadde campingvogn stående i Valldalen tok de med barnebarna dit en ukes tid, rett etter at skoleferien hadde startet.

Selv etter at siste campingvogna ble solgt fortsatte de å ta med barnebarna, men da leide de hytte for å holde på den tradisjonen.

Fotball var pappas største lidenskap ved siden av bussen. Han fulgte spesielt med Aafk, Rosenborg og Liverpool.

Etter at han startet i seniorgruppa for Aafk er det ikke mange hjemmekampene han ikke har vært på og da de fleste som vakt på Color Line Stadion for seniorgruppa. Det var spesielt kjekt for oss da pappa ble 75 år at vi kunne spandere på han en tur til Liverpool og kamp på Anfield.

Påskan 2004 reiste vi over, pappa, jeg og de 2 Erikene, svigersønnene. Det var en stor opplevelse både for pappa og oss.

I begynnelsen av november i år, det var vel da sjukdommen til pappa begynte å inntre for alvor, var det meningen at vi skulle til Oslo og overvære NM-finalen for juniorer mellom Rosenborg og Strømsgodset. Pappa var en lett rørt person og det var noen tårer som kom da han satt hjemme i god stolen og så på tv at barnebarnet Vegard scoret 2 av målene da Rosenborg vant og ble norgemestere for jr.

Pappa var også en av initiativtakeren til å starte opp pensjonistforeningen for bilrutene.

Der har han vært formann siden oppstarten i 2000 og har møtt opp nesten hver mandag og enkelte fredager inne på rutebilstasjonen på Moa for å rydde, eller koste som han sa. I tillegg var han med på å organisere det meste innen foreningen, fra turer til møter.

Pappa var også medlem i Odd Fellow Ordenen og loge nr. 82 Vesterveg. Og der var han på møtene så ofte som han kunne. Han var den som inviterte meg inn i logen og var også min fadder som veiledet og forklarte meg hvordan det fungerer i en loge. I den tiden jeg var alene med guttene hendte det at pappa satt barnevakt slik at jeg kunne gå i logen isteden for han.

Pappa var også ivrig med i Odd Fellow koret som andrebass. Koret er her i dag for å hedre pappa, noe vi setter stor pris på. Fikk dessverre ikke oppleve å synge i koret sammen med ham, da jeg først meldte meg inn der etter at han var blitt sjuk.

Det gikk veldig hardt inn på pappa da mamma døde for ca. 2 ½ år siden.

Pappa klarte seg utmerket alene, både med mat og stell

helt inn til sjukdommen rammet ham. Pappa likte å reise og oppleve ting. Han og mamma reiste i mange år, i november, til Kanariøyene sammen med tante Erna og onkel Hans. Noen ganger ble det også turer rundt i Europa og da som regel med buss. Han var senest, i september, på en 17 dagers busstur til Spania.

Det var for min del fint at det passet seg slik at jeg kunne være mye sammen med pappa de siste dagene. Hjelpe ham så godt som jeg kunne, han har jo stilt opp og hjulpet oss så mye.

Pappa hadde vanskelig for å innse hvor alvorlig sjuk han var og hadde nok et sterkt ønske om å forsette livet. Vi følte han hadde mye å utrette ennå..

Vi har utrolig mange gode minner etter pappa og han vil bli sterkt savnet.

Håkon Jarle

Vita for br. Anton Emil Østraat

FØDT: 01.01.1929

*DØD: 20.12.2015
(87 år gammel)*

*LOGENS GRADER:
Innviet: 04.09.1986
1.grad: 29.01.1987
2.grad: 17.09.1987
3.grad: 04.02.1988*

Alle leirens grader

*Hederstegn:
25-års Veteranjuvel 14.09.2011*

Årets Vesterveger, 1998

*Embeder:
Arkivar: 1991 – 1993
Inspektør: 1993 – 1995
UMVA : 1995 – 1997
Arkivar: 1999 – 2001
Ytre vakt: 2015 - d.d.*

Minneord ved båra. Anton Emil Østraat.

Vi sørger over at Anton Emil Østraat er død.

Hver gang et menneske vi kjente går ut av vår tid, da må vi dvele ved det uovervinnelige store og universelle som bor i det lille og hverdagslige, eller vise versa. Alt henger sammen.

Det er ofte vanskelig å forholde seg til at også døden er noe av alt dette.

Anton Østraat var i sin væremåte, og på alle måter, en samfunnstjener. Anton hadde samla seg ei stor skattefri formue som ikke kan kjøpes for penger. Han hadde mange venner! Det var mange som kjente han, og han kjente mange.

Blant mange andre relasjoner så var han også medlem av Odd Fellow Ordenen, og bror av vår loge nr. 82 Vesterveg her i Ålesund.

Bror Anton Østraat var en tjenende person. Hans oppdrag i dette livet var «å være», og det var han. Han var til stede i eget liv, for seg selv og for sine. For oss som delte samtida med ham over mange år, så blei han også på en god måte en del av vårt liv i den aller beste betydning. Han hadde et godt smil og et vinnende vesen. Anton var god å ha som en utvalgt venn, og et vemodig savn å miste.

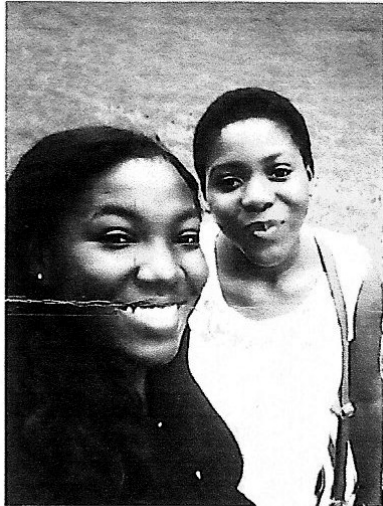
Teikna sa at kvelden var komen, men oppbruddet ditt vart så hastig, bror Anton. Slik som du ein vinterkveld kunne forlate eit bål – som ennå brant – medan du gjekk inn i skodda og stilla – slik vart ditt oppbrudd frå oss – mens lysstripene fra bålet du tente når du var her – fortsatt lyser over andleta til flokken din som sit at i den lysninga du skapte.

Vi lyser fred over bror Anton Emil Østraat, og dei gode minna.

OM Arvid Brevik

Brev fra SOS Barnebyer

Brevet er datert november 2015 og adressert til Odd Fellow Loge nr. 82 Vesterveg som fadder for Stella Nyamekye Adufa. Det er undertegnet av nasjonal fadderkoordinator i SOS-barnebyer i Ghana, Comfort Naana Quainoo.

Alice appreciating big sister Jane

Tiden flyr, gjør den ikke det? Det føles som om det var i går at nyttåret 2015 ble markert med fyrverkeri og massevis av aktiviteter i Barnebyen i Asiakwa! Når dette blir skrevet, nærmer slutten av året seg og nyttårsferien står igjen snart for døren. På denne tiden av året føler jeg en særlig nærhet til spesielle personer som dere for deres vennlige hjelp til barna! Jeg vil overbringe vår største takknemlighet for deres generøse fadderskap i året som har gått og som er synlig i de smilende ansiktene til hver enkelt medlem i SOS-familien. Det er med stor glede jeg vil fortelle om noe av det som har skjedd siste året.

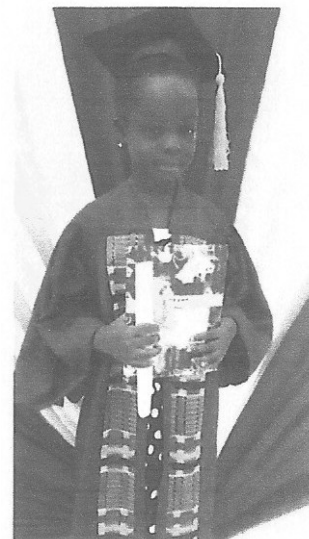
En spesiell høytid sammen med storesøster Jane

Husker du hvordan du gledet deg til ferier og høytider da du var ung? Hvorfor var du så lykkelig når den nærmet seg? Det skulle bli mye moro, ikke sant? La meg fortelle om hva som skjedde hjemme hos SOS mor

Theodora slik at du kan minnes hendelser i din egen fortid.

Alice var den første som våknet på nyttårsdagen hjemme hos Mor Theodora. Hun strekte seg i den komfortable senga da hun kom bort i noe som var plassert i hjørnet av senga. Hva er dette, tenkte hun. Hvem har lagt dette her, jeg kan ikke huske at det lå her da jeg la meg i går kveld. Hun satte seg opp i senga og undersøkte hva det var. Det er en gave! Hun smilte og åpnet den lille pakken. Da spratt hun opprømt ut av senga for å vekke sine søstre og brødre som lå i samme rom for å vise dem gaven. Overraskelsen var stor da hun oppdaget at alle hadde fått små pakker som hang på sengene deres.

Fylt av glede sprang de alle sammen inn på rommet til Mor Theresa for å finne ut mer om de overraskende presangene. Mor fortalte at gavene var fra deres SOS-storesøster Jane som bodde i storbyen og som hadde bestemt seg for å feire høytiden sammen med dem. Helt utrolig, utbrøt Charles med et stort smil. Da vil feiringen i år bli noe helt spesielt! De var alle fremdeles opprømte og lykkelige og fikk

En stolt Norritta viser her frem sitt skolesertifikat

bekreftet ved selvsyn at barna fra de andre familiehusene også hadde fått gaver. Hvert eneste barn i landsbyen var veldig lykkelige.

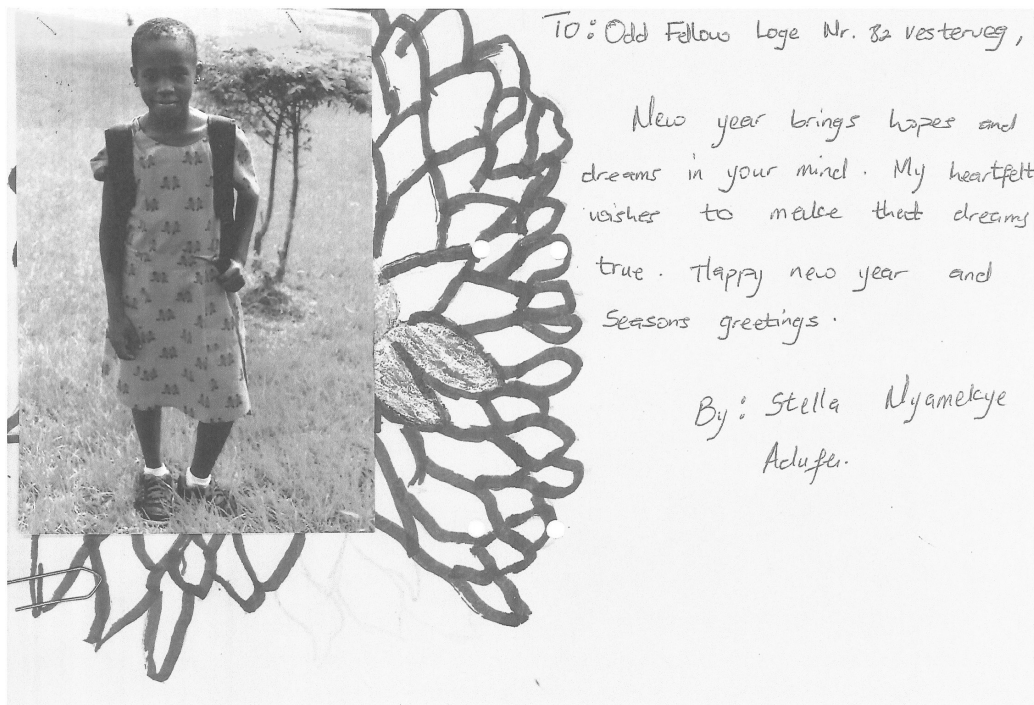
Snart var klokka to på ettermiddagen. Alice og alle brødrene og søstrene hennes var sammen med alle SOS-mødrene samlet på landsbyplassen for å starte feiringen. «I år er virkelig festen spesiell», sa Alice og Emmanuel la til «Ja, i dag har ikke mødrene i de forskjellige husene laget maten slik de vanligvis gjør. Mor har sagt at i dag skal maten leveres fra et catering-selskap som har laget all maten på sitt eget kjøkken. Evelyn kviskra til Dora: «Jeg gleder meg til å se hva vi får. Vi vil helt sikker få en flott dag. Forventningen er til å ta og føle på». Festen startet og det var så mye mat og drikke! Både mødrene og barna danset av hjertens lyst.

Og midt i all gleden og moroa pratet æresgjesten med alle de yngre søsknene sine. «Jeg har fortsatt massevis av kjærlige minner fra høydepunktene jeg hadde som barn sammen med de to biologiske småsøsknene mine under nyttårsfeiringen. Jeg satte stor pris på slike sammenkomster og føler at det er rett av meg å gi noe tilbake til dere mine yngre brødre og søstre nå når jeg har anledning til det. Jeg har arbeid nå og har råd til det».

På spørsmål om hvorfor hun brukte så mye penger på å arrangere denne festen, svarte Jane at dette var en måte å uttrykke takknemlighet til SOS Barnebyer for all omsorg og hjelp hun hadde fått.

Barna gjør det bra på skolen

I tillegg til å ha det moro tar barna skolearbeidet sitt alvorlig. Norritta og søsknene hennes

To: Odd Fellow Loge Nr. 82 vesterveg,

New year brings hopes and dreams in your mind. My heartfelt wishes to make that dreams true. Happy new year and Seasons greetings.

By: Stella Nyamekye Adulfer.

Stella har tegnet for oss og ser ut til å være ei trivelig jente.

har arbeidet hardt for å oppfylle drømmene sine og har virkelig gjort alle oss andre veldig stolte. De har fått muligheter og hjelp i massevis, noe de virkelig har benyttet seg av på beste måte.

Da skoleåret 2015 var avsluttet fikk fem barn inklusive Noritta vitnemål fra forskolen og ble opptatt på folkeskolen. De var alle begeistret over å ha kommet videre i utdannelsen sin og poengterte at de nå ikke lenger var en del av småbarna på forskolen! «Jeg er nå stor jente som skal begynne på folkeskolen!» sa Noritta til søsknene sine. Alle delte entusiasmen hennes, bortsett fra lille Joseph som var den eneste som fortsatt går på småskolen.

Lykkeligvis fikk seks ungdommer også vitnemål fra ungdomsskolen og tre av disse, Patrick, Bernice og Gabriel, er opptatt på SOS-Herman Gmeiner International College i Tema. Jeg er overbevist om at barna er fast bestemt på å gjøre skolearbeidet sitt skikkelig ut fra den innsatsen de legger for dagen i ekstraundervisning og andre aktiviteter.

Noritta og holdrene og søstrene hennes holder fram med å gjøre det godt i sine utvalgte

aktiviteter takket være deres vennlige hjelp. Også Patrick og kameratene hans poengterer at å gjøre det godt ikke bare er viktig for å gjøre dere og SOS-familien stolt, men for å gjøre seg selv stolte også! Barna er lykkelige og nyter livet som et resultat av deres løpende bidrag.

Enda en gang vil jeg si tusen takk for deres vennlighet!

Jeg vil nytte anledningen til nok en gang å fortelle dere om Stella. Hun gjør det så bra og trives godt sammen med mor Agnes og søsknene sine i SOS-huset i landsbyen. Stella tar del i samtlige aktiviteter på skolen og har likevel tid til å gjøre lekene sine skikkelig. Da jeg besøkte huset en fredags morgen var hun klar til å gå på skolen. Hun kom ut kledd i sine vakre tradisjonelle klær som kalles «kente». Jeg spurte hvorfor hun var så pyntet og hun svarte at det i dag var afrikansk dag på skolen. Mor Agnes ga henne et vakkert perlekjede til å ha rundt halsen. Før hun gikk på skolen snudde hun seg mot meg og sa «tante Comfort, Jeg har gledet meg veldig til denne dagen fordi det vil bli en veldig fin dag!» Stjernene i øynene hennes da hun sa dette fikk meg til å forstå

hvor lykkelig hun var. Atter en gang vil jeg uttrykke stor takk for at dere som fadder sikrer henne en god oppvekst.

Vi har også mottatt hilsener via generalsekretær i SOS – barnebyen Norge, Svein Magne Grønnem.

Rapportene er fra Ana Del Carmen Magaña Estrada, i Aldea Infantil SOS Santa Ana, Stella Nyamekye Adulfer i SOS Childrens Village Asiakwa, og Blanca Lillian Silva Mazariegos i Aldea Infantil SOS San Vicente.

Alle takker for ekstra gave på kr 250 som de mottok 1. desember 2015. Dette er penger som skal benyttes til høyere utdanning, etablering eller andre relevante formål i henhold til oppsatte utviklingsplaner.

Vi vil få årlige rapporter slik at vi kan holdes godt orientert om barnas utvikling.

Distriktstorlogemøte

Fem nyslåtte kvalifiserte Eks Overmestre. Foran fra venstre: Jack Kjelås, Loge nr. 137 Friaren, Distrikt Stor Sire Kristian Haugan, loge nr. 38 Bjarg, Jostein Vartdal, loge nr. 113 Flåvær. Bakre rekke; Torgeir Malones, loge nr. 38 Bjarg, Rune Rokstad, loge nr. 69 St. Olav og Ronny Torgersen, loge nr. 38 Bjarg.

Å være til stede i et distriktstorlogemøte er ikke det samme som å være med i et hvilket som helst annet møte i Logen.

Årsaken til dette er flere: Et slikt møte holdes bare annet-hvert år, alle som har en oppgave å utføre i et slikt møte er vel kvalifiserte gjennom så å si alle verv i et kollegium så vel valgte som utnevnte. Ja, helt opp til Deputert Stor Sire! Aktørene er med andre ord en rekke nærmest overkvalifiserte deltakere i hele seremonien.

Distrikt Stor Sire Kristian Haugan ledet møtet på en meget elegant måte. Sikker i sin fremtreden og aldri nølende når

han gir sine beskjeder og han er en sann mester i å lese de gamle ritualene og gi dem liv og innhold. Slikt krever øvelse og evne til innlevelse for å gi hele seremonien et vakkert og verdig preg.

Jeg skal ikke gå inn på selve seremonien, det er ikke anledning til det. Men kort konstatere at maken til møte i Logesalen må bare oppleves. Haken er at du MÅ være Eks Overmester. Kanskje noe å tenke på for yngre brødre. Dere har muligheten og jeg bare gjentar det jeg har sagt flere ganger; *Si aldri nei hvis du blir spurt om å ta et verv i Logen. Det er utviklende og lærerikt på alle måter!*

Så var det ettermøte. Også det noe spesielt. Jeg har vært på noen møter i Loge Bjarg og felles for alle møtene er at jeg drog derfra med full mage av de herligste retter kokken kan frembringe. Min vane tro, jeg spiste for mye.

Dep Stor Sire Per Arne Vidnes fungerte som visevert denne kvelden og kunne ønske velkommen til bords, til en nydelig fårefrikasse.

Vi satte oss til bords og gjorde ære på maten som vi selv forsynte oss med fra en velorganisert disk. Det ble flere turer som til slutt ble avsluttet med den herligste karamellpudding. Kan en ha en bedre avslutning på et vellykket måltid?

DSS Kristian Haugan

Så ryddet en bordene og fikk fram kaffekoppen og Distrikt Stor Sire fikk ordet. Han holdt en tankevekkende tale til de nye Kvalifiserte Eks Overmestrene med klar adresse til at de nå, etter å ha tatt mot Ordenens høyeste grad kan velges til større oppgaver.

Dere kan nå velges til Storrepresentant i egen loge og dere kan bli valgt til å møte i Stor Logen. Men husk en ting hvis dere får slike oppgaver; Dere møter med ubundet mandat, det er dere selv som må stemme etter egen overbevisning!

Selvsagt er det ikke noe i veien for å rådføre seg med andre i vanskelige saker, men det er din egen overbevisning som må være rådende for din stemmegivning. Glem aldri dette, sa br Distrikt Stor Sire.

Han avsluttet sitt innlegg med å lese på riksmål, et vår-dikt av Andre Bjerke, kalt "Sneløsning".

Karamellpudding . . .mmm

Eks OM Jack Kjølås

Jack Kjølås talte på kandidatens vegne. Han fremhevet vennskapets betydning i ordenen. Vi må alle ta et tak for å holde god kvalitet i samvær med andre mennesker. Samtidig benyttet han anledningen til å takke for en fin og verdig seremoni.

Aage Wold fikk så ordet og fortalte om sitt første møte i Stor Logen. Det gikk ikke ubemerket hen i de kretser heller, når Aage var i gang.

Han var opptatt av at samfunnet i dag er i ferd med å bli et kaldere samfunn, et samfunn der alle er seg selv nok. Vær på vakt kjære venner, "mitt kall er ei at svare men at spørge".

Etter dette benyttet han denne kvelden til å deklamere fra Peer Gynt.

Jeg er 100 % sikker på at br. Aage kan hele Peer Gynt, utenat. Han snakket uten manus og uten feilslag. Han kan virkelig sin Gynt!

Jeg har hørt ham før, men det er alltid en fest når han både med

Eks OM Aage Wold

stemme, mimikk og bevegelser gjør scenen livaktig og du ser bildene foran deg.

Takk br. Aage, det var en stor opplevelse for oss rundt bordene.

Kveldens visevert, Eks Dep Stor Sire Per Arne Vidnes takket de fremmøtte for møtet, br. Aage for dyktig tolkning av Peer Gynt, Eks OM Roge Kavli for nydelig mat og Loge Bjarg for et glimrende gjennomført storlogemøte før han ønsket alle vel hjem.

Takk for et hyggelig møte!

Eks OM Arne Nes,
referent

Dep Stor Sire Per Arne Vidnes takket kveldens mattryllekunstner Roger Kavli for nydelig mat.

"Um Pengar" Et lite skråblikk om penger

Penger har vi brukt i lang tid. Veldig lang tid. Flere hundre år. Pengenes form, størrelse, forskjellige legeringer og vekt har variert med tiden. Senere kom sedler, i mange størrelser og varianter. I dag har vi alle et forhold til begrepet penger. Vi verdsetter det meste vi gjør i penger. Huset vi bor i. Bilen(e) vi eier. Alt inventar i huset – eller hytta. Når tid kan jeg kalle meg rik? Eller fattig? Vi kan i dag ikke få noe uten penger. Mat på bordet. Vår arbeidsinnsats i yrkeslivet blir lønnet i penger. Får vi en god eller dårlig lønn for vår innsats? Er pensjonen vår god, eller dårlig?

Ordet økonomi forbindes med penger. Har vi nok penger til husholdningsøkonomien? Går bedriftene bra eller dårlig? Overskudd – underskudd? Utvider vi perspektivene leser vi daglig om at politi, forsvaret, helsesektoren går med overskudd, eller oftest med underskudd? Hvis sykehuset går med underskudd, skal vi la vær å oppsøke legehjelp da for å bedre på situasjonen? Når media forteller oss slike nyheter, hva kan den enkelte gjøre med det?

Mange spørsmål. Slik kan vi fortsette. Vi i Norge har vært særdeles heldig, de fleste i godt lønnet arbeid. Kan kjøpe det meste vi ønsker oss, innen rimelighetens grenser. Har hus/leilighet og kanskje også hytte eller hus/leilighet i syden. Vi har hatt det meget bra i Norge de siste årtiene.

Men har vi kommet litt for langt? Blir vi lykkeligere med mye penger? Hvis vi vinner i Lotto, blir vi enda lykkeligere da?

Vår folkekjære sosialmedisiner Per Fugelli har flere ganger rådet folk bort fra materialismen, og oppfordret oss til å dyrke mer menneskelige verdier og forståelse for andre. Produksjonsverdien er blitt viktigere

enn menneskeverdet. De kommersielle verdiene har trengt inn i alt i samfunnet. Men hvor lykkelige er vi, med alt vi har kjøpt og opparbeidet oss gjennom lang tid?

For mange år siden leste jeg et dikt av vår kjente dikter Arne Garborg. Diktet har vært gjengitt i flere forskjellige sammenhenger i media opp gjennom årene. Jeg synes den setter dette med penger i et noe videre perspektiv. Jeg synes det gir oss alle noe å tenke på i denne økonomiske hverdagen vi lever i, hvor nesten alt er verdsatt i penger. Kanskje vi skal lene oss litt tilbake innimellom og tenke på hva Arne Garborg ville formidle med dette diktet.

Arne Garborg var en sentral norsk intellektuell og skribent i den siste halvdel av det nittende hundretallet. Han hadde en skarp penn, et glitrende intellekt, og var engasjert i nasjonale, religiøse, politiske og etiske spørsmål. Vi kan ikke forestille oss hvilken farge åndslivet hadde fått i Norge om ikke Arne Garborg hadde levd. Han var en personlighet som preget norsk kultur og debatt kan hende mer enn noen annen, fordi han levde så tett inn til det som skulle forme det moderne Norge, og fordi han så helt tok del i striden. Det blir sagt at han førte tradisjonene vider fra Wergeland, Ibsen og Bjørnson.

På sine eldre dager, i 1920 (døde i 1924) ble han spurt av Lars og Severin Eskeland om å skrive noe i LESEBOK FOR UNGDOMSSKOLEN. Ungdomsskolen i de dager vil i dag til-

svare våre Folkehøyskoler. Da forfattet han dette diktet som jeg synes forteller mye om vårt forhold til penger. Om han hadde fått noen føringer av forfatterne av leseboka vet jeg ikke. Kanskje har noen andre brødre noe å tilføye her? Diktet står forøvrig ikke i noen av hans diktsamlinger, men vi finner det altså i leseboka for Ungdomsskolen av Lars og Severin Eskeland. Utgitt av Olaf Norli's forlag i 1920.

Som Arne Garborg selv sier, har pengene ingen verdi i seg selv. Du kan ikke spise dem, ikke drikke dem og ikke kle deg med de. Du kan ha lomma full av penger, og sulte, tørste, ja fryse i hjel – om der ikke var mat, drikke og klær å få kjøpt. Penger er langt ifra det største gode, ikke det nest største heller. Men det er et stort gode for den som bruker det med fornuft.

For penger kan du få alt, heter det. Nei en kan ikke det. Arne Garborg skrev følgende i 1920:

*Ein kann kjøpe seg
mat, men ikkje mathug,
dropar, men ikkje helse,
mjuke senger, men ikkje svevn,
lærdom, men ikkje vit,
stas, men ikkje venleik,
glans, men ikkje hygge,
moro, men ikkje glæda,
kamerater, men ikkje venskap,
tenarar, men ikkje truskap,
gråe hår, men ikkje æra,
rolege dagar, men ikkje fred,
Skalet av alle ting kann ein få for pengar.
Men ikkje kjernen; den er ikkje for pengar
fal.*

Noe å tenke på i en ellers travel hverdag! Nyt påskedagene i hyggelig samvær med familie og venner. Arne Garborg mener at penger ikke er alt. Jeg vil faktisk være enig med han i det.

Jeg vil herved benytte anledningen til å ønske alle brødre en riktig God Påske!

Bror Helge Haaseth

Aalesund Odd Fellowkor

Styret i Aalesund Odd Fellowkor 2016, foran fra venstre, nestleder Terje Bugge Hansen, leder Per Helge Henningsen, sekretær Arild Huseby, kasserer Inge Olsbø. Bakre rekke, 2. vara Rodney Hildre, styremedlem Odd Birger Naalsund og 1. vara Arne Nes.

Årsmøte 2016 i Aalesund Odd Fellowkor ble holdt 8. mars, med 25 sangere + dirigent til stede.

Møtet ble ledet av Per Helge Henningsen.

Han åpnet møte med å hilse fra to brødre, Arne Nilsen og Arne Trones, som ikke kunne være til stede, gr. sykdom.

Han bad så om ett minutt stillhet for brr. Leiv Sørland og Anton Emil Østraat som begge har gått bort siden forrige årsmøte.

Innkalling ble godkjent uten merknader.

Leder ble valgt til å lede møtet og Arne Nes ble valgt til referent.

Til å underskrive møteprotokollen ble valgt Sigurd Dybvik og Roe Holen.

Sekretær leste årsberetning for 2015. Det har i perioden vært holdt 6 styremøter i tillegg til Musikkomiteen som har holdt flere møter.

Medlemstallet pr. 31.12.15 var 39. En ny sanger har vi fått, 1. bass Haakon Jarle Østraat.

Koret har gjennomført 23 øvingskvelder og optrådt ved 13 forskjellige anledninger.

Årsmeldingen ble tatt til etterretning.

Regnskap ble referert av kasserer, likeså revisjonsrapport. Regnskapet godkjent uten merknader.

Budsjett for neste år manglet. Det vil foreligge til neste øvelse i koret, hvor man vil ta et kort ekstraordinært årsmøte. Til da skal økonomi og planer for årets tur til Sangfestival i Skien foreligge.

Der var ingen innkomne saker, men Gunnar Eikeland foreslo at man skulle ta vekk to juleopptredener. Han nevnte da leir Møre og De tre søyler. Det ble litt diskusjon som leder avbrøt, idet han mente dette var en sak som først burde diskuteres i styret og deretter i koret. Dette må

i alle fall avklares før en setter opp høstens program.

Valg:

Leder Per Helge Henningsen, kasserer Inge Olsbø og varamedlem Arne Nes var ikke på valg. De øvrige medlemmer hadde sagt seg villig til gjenvalg og alle valg var enstemmige. Etter dette består styret av Leder Per Helge Henningsen, nestleder Terje Bugge Hansen, sekretær Arild Huseby, kasserer Inge Olsbø, styremedlem Odd Birger Naalsund. Varamedlem 1. vara Arne Nes og 2. vara Rodney Hildre.

Valg av komiteer og utvalg gikk glatt igjennom med gjenvalg, da alle forespurte hadde sagt ja. Derfor er Musikkomite, gruppeledere, revisor, festkomite, utstyrskomite, rekvisitør uforandret. Til Arkivar, her bad Rodney Hildre seg fritatt og Sigmund Alnes ble valgt.

Årsmøtet hevet kl. 19.35.

Arne Nes, referent

Brødrenes runer

Br. Gunnar Hessen

Mine erfaringer som nytt medlem av loge nr. 82 Vesterveg

Jeg ble oppfordret for en tid tilbake av br. Per Magnus Sletfjerding til å skrive noen ord i Soga. Jeg undret og spurte; om hva da? Du kan skrive om hva som helst, men som et nytt medlem kan du kanskje skrive om erfaringene du har fra logen vår, svarte han. Ja, jeg har jo gjort meg noen erfaringer de 18 månedene jeg har vært medlem.

Jeg bør vel starte med å presentere meg selv. Jeg er opprinnelig Ålesunder, eller egentlig «Hessa-ramp» fra det gamle Borgund. Ålesunder har jeg kanskje ikke identifisert meg som, men mer som en Sunnmøring egentlig. Jeg vokste opp på Hessa fra midten av 50 tallet med landsmål, bønder, fiskere og fiskeindustri.

Som 20 åring dro jeg til Trondheim for å studere på NTH. Jeg drev aktivt med idrett og deltok sosialt i Ålesundsmiljøet på NTHI. Etter hvert traff jeg Bjørg som til slutt ble min kone!

Vi fikk Erik og da han var fem måneder flyttet vi til Oslo der jeg begynte å arbeide hos Aker Engineering på gamle Nyland verft. Jeg arbeidet der i 3

år med konstruksjon av Aker H3 og faste oljeplattformer. Deretter dro vi tilbake til Trondheim hvor jeg tok doktorgraden og Bjørg utdannet seg til sykepleier. Vi bodde i Trondheim i 4 år, fra høsten 1986. Ei lita Ingrid var kommet til.

I januar 1986 begynte jeg i full jobb igjen for Aker Engineering, jeg ukependlet fra Trondheim til Oslo. På «fritiden» skrev jeg avhandling. Bjørg gikk gravid med vår datter Ingrid, hun tok eksamen som sykepleier i juni og Ingrid kom til verden i september. I juli kjøpte vi hus i Son, vi måtte jo ha en plass å bo. Ingrid ble født, jeg holdt prøveforelesning og forsvarte doktorgraden i siste uke av september. Første uka i oktober flytta vi.

Når vi ser tilbake på denne tiden har vi ofte lurt på hvordan vi greide å gjennomføre dette løpet.

Vi ble værende i Oslo frem til høsten 1991, da sto vi ved et veiskille, skulle vi fortsette som «østlendinger» eller skulle vi prøve noe annet. Vi satset på noe annet. Jeg tok meg jobb hos Liaaen Engineering og høsten 1991 flyttet vi til Ålesund

(Hessa) og har blitt boende her siden. For mitt vedkommende er det vel en sannhet med modifikasjoner. Mesteparten av tiden har jeg reist, ukependlet til Kristiansund, Stavanger, København, Esbjerg og Assen i Holland. I disse årene, over 15 år, jobbet jeg som konsulent for Shell.

Tid for gamle venner, nye venner eller sosialt samvær ble det dessverre liten tid til.

For snart 2 år siden spurte min kollega Odd Karlsen om jeg kunne være interessert i Odd Fellow. Kan det være noe for meg, tenkte jeg? Jeg lot spørsmålet modne en tid og tenkte; Tja, hvorfor ikke? Jeg trenger kanskje å treffe andre mennesker, i andre miljøer, i andre fora og sammenhenger. Men for å være ærlig var jeg usikker på om dette var rette forum for meg og har jeg tid? Jeg med alle mine prosjekter; hus, sjøboder, naust, sommerhus, hytte med mer. Men, som jeg tenkte, jeg trenger kanskje noe mer. Resten av historien kjenner dere. I januar dette året ble jeg fullverdig og likeverdig bror.

Hva så med erfaringene jeg har hatt som medlem? Jo, de er

bare gode. Jeg har møtt og møter stadig nye interessante og hyggelige mennesker, med andre livserfaringer og synspunkter. Dere er alle meget imøtekommende, hyggelige, sosiale og smilende aldrende menn som jeg setter pris på og som jeg hygger meg sammen med. «Ettermøtene» med sosialt samvær og program har jeg spesielt satt stor pris på.

Min forventning var jo nettopp å møte andre og nye mennesker og bli mer sosial. Logen er slik jeg erfarer det en god arena for mennesker som søker noe mer i livet.

Ja men, Logen er da mer enn dette. Det er sant, men det har på sett og vis hatt en mindre betydning for meg. Men jeg ser jo at alt det andre på mange måter er en viktig del av det hele.

Det forstår en godt når en ser det hele i et historisk perspektiv der logen var etablert i en tid som for oss i dag er ganske fjern både sosialt og kulturelt. Dog, logens syn på og arbeid for det gode i oss mennesker er viktige aspekter som jo er tidløse og uavhengig av sosial status og kultur. Denne siden av logen er noe som jeg vil trekke frem på den positive siden og som også til dels har vært en overraskelse.

Det som jeg fremfor alt vil fremheve i møtet med logen er alle de hyggelige eldre mennene, som er imøtekommende, smilende, høflige, hjelpsomme og alltid beredt til å ta på seg oppgaver.

Hva så med de negative erfaringene, jo de finnes.

I den forbindelse vil jeg peke på det å ha nok tid og vanskene med å prioritere møtene, dette er dog først og fremst relatert til meg selv.

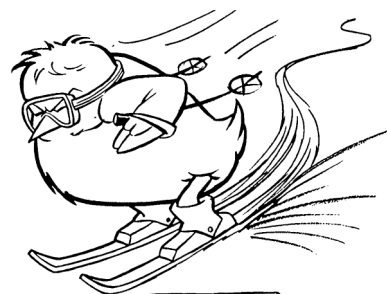
Jeg vil også peke på logens fokus på formalisme og konservatisme som på mange måter stjeler mye tid som kanskje kunne vært brukt på noe annet. «Noe annet» tror jeg er viktig i denne sammenheng og spesielt

for organisasjonens fremtid og mulige vekst i et moderne samfunn. Med «noe annet» tenker jeg ikke at logens grunnfjell skal endres, men kanskje kan det gis mindre plass for å få mer tid til andre gjøremål, som selvfølgelig skal være i logens ånd med arbeid for det gode og opplysning av medlemmene. Jeg ser jo at slike endringer kanskje er vanskelig å få til og vil også kreve mer arbeid og innsats fra hvert enkelt medlem.

Jeg vil avslutningsvis takke alle for at jeg har blitt godt motatt og jeg opplever at møtene med dere gir meg et positivt bidrag i hverdagen.

Med vennlig hilsen og ønske om en god påske.

Br. Gunnar Hessen

Skigardsvise

Av Stanley Jacobsen

Heilt innåt skogen står ein skigard, mosegrodd og grå.
Han er heilt nedfalls og søkk isaman,
men som eit minnesmerke her han står.
Ein gong var dette eit viktig stengsel,
som verna åkeren mot krøtterfot.
Ein skigard kan`kje vara evig, veit du, kan aldri vara evig!

Ein gamal skigard som står og vitnar om ei svunnen tid.
Det er ei saga om gamal storleik,
kamp mot naturen, kamp som er forbi.
Nå vert det kjempa på andre fronter,
men mykje skigarder det har me lell.
Ein skigard kan`kje vara evig . veit du, kan aldri vara evig.

Kva er ein skigard? Ein skigard er så mange rare ting:
Ein rad med stokkar, sett som eit gjerde,
eller eit stengsel i ditt eige sinn.
Ein gamal fordom, eit raseskille,
hat og misunning, eller aversjon.
Ein skigard kan`kje vara evig, veit du, kan aldri vara evig.

Kvar du så snur deg, det er ein skigard mellom før og nå.
Ein skigard er som ei landegrense.
Ein skigard er eit stengsel for dei få,
eit hat i hjarta, eit klasseskille,
ein sjalusi, ein uvissheit, ein krig
Men ein skigard kan`kje vara evig, veit du, kan aldri vara evig.

Har du ein skigard? Å jau, du har nok ein, for alle har
ein ting ein gjerne vil stenge ute,
ein ting ein ikkje syna vil ein kvar.
Men desse stengsler treng ikkje vara,
ein skigard kan du kliva om du vil!
Ein skigard kan`kje vara evig, veit du, kan aldri vara evig.

En herlig HELAFTEN i Loge nr. 23 Gange Rolv!

SOGA har ikke akkurat for vane å være til stede i andre loger. Det må i tilfelle være noe helt spesielt!

Og det var det, da Eks DSS Jarle Brandtzæg ble tildelt 40 års veteranjuvel 6. januar i år.

Stor Sire Morten Buan stod for tildelingen, sammen med sine storembudsmenn, Eks Deputert Stor Sire Per Arne Vidnes, DSS Kristian Haugan, Storrepresentant Steinar Teigen og Eks DSS Olav Hilmar Aass. Presisjon og stil preget seremonien i Logesalen.

Ettermøtet i Krystallsalen med nydelig dekket bord, Odd Fellowkoret på sangerbenkene og brødre i sin fineste galla, ga en flott ramme for ettermøtet.

UM Sigurd Arild Kiperberg ønsket velkommen til bords, og så var det hele i gang. Nydelig mat, med god drikke til, servert av stilige brødre, satte møtelyden i den rette stemning.

Men det er ikke bare mat på ettermøter i Gange Rolv. Og

Fra venstre brr, Nils-Erik Møller, Gunnar Eikeland, Sigurd Arild Kiperberg og Terje Bugge Hansen. Dette er Logens husorkester, også kalt "Brødrene skvettvik", slo tonen an og UM Sigurd Arild Kiperbergs svenske repertoar fikk en gjennomgang. Ypperlig fremført og upåklagelig akkompagnement!

ved en slik anledning er det både taler, musikk og prosa.

At br. Stor Sire er en glimrende taler har vi hørt om før. Nå fikk vi demonstrert det. Med ordet i sin makt tok han med brødrene i en skikkelig rundgang i det som er det virkelige loge-livet. Men han glemte ikke dagens jubilant heller. I en direkte tale til br. Jarle, som er

vel kjent i Storlogen, som hyppig gjest, spesielt da han var DSS i distrikt nr. 4. Han overrasket også et spesielt kubbelys som en gave fra Stor Logen, med en oppskrift for hvordan dette skal brukes, frembrakt på en måte som medførte mye humring i salen.

En spirituell og velformet tale fra br. Stor Sire!

Men i Gange Rolv har de også noen utmerkede musikere som stadig er på farten når noe skal feires eller krever litt ekstra underholdning. De har et stort repertoar og med UM Sigurd Arild Kiperberg i storform, så blir det bra! Vi fikk tre sanger med svensk tekst ypperlig fremført. Takk skal dere ha.

Storrepresentant Steinar Teigenes forkjærlighet for dikteren Jakob Sande er velkjent. Han fremførte, på klingende sunnfjordsdialekt, diktet "Då Gud helt fest i Fjaler". Flott fremført og en fin avslutning ved et bord som til sist sang "Hellebroa" for full hals.

Så var det kaffe og nydelig bløtkake.

Takk for en skikkelig helaf-ten!
Br. Arne Nes

Fremste rekke: Stor Sire Morten Buan, Eks DSS Jarle Brandtzæg, Overmester Tor Ivar Nakken. Bakre rekke: Eks Deputert Stor Sire Per Arne Vidnes, DSS Kristian Haugan, Storrepresentant Steinar Teigen, Eks DSS Olav Hilmar Aass.

Jubilantens tale ved bordet

SOGA har fått lov til å gjengi Eks DSS Jarle Brandtzægs tale etter tildelingen av hans 40 års veteranjuvel.

Dette er ord til ettertanke, med rik erfaring som ballast. Les og få et nærmere innblikk i hva Ordenen egentlig forsøker å lære oss. God fornøyelse.

Red

Alle barn i Ålesund burde kjenne en som heter Anders, og som bor oppe i Skaret.

Særlig nå når vi enda en gang, ser så mange barn på fjernsynsskjermen gråte.

Fordi ho mor er borte. Fordi han far ikke er mer. Fordi ho bestemor eller han bestefar plutselig falt overende. Fordi de voksne har så redde øyne. Og fordi de voksne inne i skjermen også gråter. Da er det nemlig farlig for en som er liten.

Jeg vet om noen som kjenner en som heter Anders, og som bor oppe i Skaret. Særlig én. Særlig en liten en. For hver morgen de dagene han Anders går til barnehagen, står guttungen ved døra og venter og vokter.

Og akkurat når han Anders kommer inn, tar den vesle fyren tak i en av fingrene hans og leier ham bort til en stol i hjørnet av barnehagerommet. Så må han Anders finne frem ei bok de har lest sammen lenge. Og når han har satt seg, klyver den vesle fyren opp på fanget hans.

Og slik begynner en god dag.

Han Anders har fortalt meg om det. Om den lille karen og boka hans og om tryggheten på fanget. For han Anders er nemlig en altnuligmann i barneha-

gen – og en altnuligmann er noe av det fineste en barnehage kan ha. For en som kan alt mulig, han kan lese høyt også.

Jeg ser på han Anders og jeg hører hva han har å si.

Og jeg hører at den som har like mye glede av å bli trukket i fingeren bort til stolen, han heter nettopp Anders - og er 80 år. I hvert fall nesten.

Og jeg skjønner guttungen. For han Anders er nemlig glad i ansiktet når han forteller hvor fint det er å gå i barnehagen for en som er omkring 80 år.

For ikke lenge siden ble han Anders alene.

En dag kunne han ikke lenger nå den handa han hadde holdt i gjennom et langt samliv. Så meldte han seg på som altnuligmann, for han kan nemlig så mye rart.

Og en dag sto han plutselig med ei ny hand i si.

Ei bitte lita ei. Som var eid av en som syntes det var fint å få en gammel venn som hadde varme i ansiktet og tid nok til å kunne lese om - at det var en gang.

For det var det jo.

- Slike bilder kan vi ha i oss når vi synes at menneskene rundt oss er for brutale, onde og rå. Små alminnelige bilder med stor beviskraft. Men verden er heldigvis ikke bare ond. Det finnes også en annen og bedre virkelighet mellom oss.

Ja, vi skulle kanskje tenke litt på det her vi sitter og kan la tankene gå til en spasertur i bygatene eller sitte oppe på Aksla og la naturen omkring oss bokstavelig talt demonstrere fakta.

For det strømmer så avgjort en god vilje gjennom byen vår. En livsvilje som vi har fått i arv og som holder oss oppe i motvind. For slik er det nemlig med livsviljen. Den holder oss der det skal være - nettopp i motvind, når mye står på spill - Og som er til styrke for mange som

har fått det meningsløse å slite med.

Men for oss som bor her – og gjerne for andre også, er det kanskje et spørsmål om hva vi får med oss av tidlig ballast for å kunne erkjenne at påstanden er riktig.

Og kan det muligens være så enkelt, som å begynne med å huske de gangene vi følte tryggheten ved å kjenne en som var en Anders, men som kanskje ikke bodde akkurat oppe i Skaret?

Jeg vil gjerne se fremover og ser for meg at et av kardinalproblemerne er den fremtidige ekspansjonen.

Klarer vi å formidle på en realistisk måte Logens grunnleggende ideer slik at vi er attraktive for potensielle søkere til logen? Gir vi dem den nødvendige informasjon? Har vi en så god presentasjon av Logen som den vi ønsker den skal være?

Jeg tror at det fremste konkurransefortrinn vi har, er vårt verdigrunnlag og hvordan vi formidler det. Det at vi klarer å gi liv til det som ligger i våre ritualer, slik at budskapet i det Odd Fellow Ordenen står for, får en reell betydning for hver enkelt. Det fordrer selvsagt at våre ritualer utføres slik Ordenen vil den skal utføres, med presisjon, dyktighet og ikke minst forståelse. Dette igjen vil føre til at vi sjøl har en dypere forståelse og vet hva vi skal formidle videre.

Vi lever i en tidsalder, der prioritering av disponibel tid er viktig. Det snakkes mye om stress, utbrenthet, usikkerhet i arbeidslivet og at kravene i så vel arbeid som hjemme øker. Våre samfunnsvitere har sett som en klar utfordring at tempoet i utviklingen kan føre til at den enkeltes og samfunnets verdigrunnlag blir diffust. Dette kan igjen føre til et samfunn der optimaliseringen av ikke-verdibaserte

Emilie fikk USA-tur

Mandag 1. februar var komiteen for UNP, distrikt 4, klare for tildeling av stipend til vinneren av årets konkurranse, og det ble en festlig time med elever, vinnere, lærere og rektor ved Stranda vidaregåande skule. Da fikk Emilie Brekke diplom,

blomster og pengepremie for beste besvarelse på oppgaven "Den gyldne leveregel i vår tid".

Hun hadde den beste besvarelsen av i alt fem. Men det var to elever som lå like i nærheten, så like at de fikk diplom, kr 500

og blomster for sine besvarelser.

Til høsten skal Emilie være til stede i et større møte i Odd Fellow på Stranda og fortelle og vise bilder / film fra sine opplevelser på turen.

Red.

Komite, deltakere og vinnere, fra venstre: Ilyas Tomas Øcalan, medlem av komiteen Åshild Nordhus, Hanne Skog, 2. premie, DSS Liv Vefre som var til stede under tildelingen. Så har vi vinneren Emilie Brekke, komiteleder Alvild Holst-Dyrnes, Åsta Løfald, 2. premie, økonomiansvarlig Arne Nes og Josefine Emilie Sve Hagen.

resultater langt overskygger ønsket om en utvikling basert på nærhet, menneskelige verdier og respekt for hverandre.

I denne utviklingen tror jeg faktisk Odd Fellow har et tilbud. Vi har grunnleggende verdier og vi bruker tiden til å søke forståelse for og å etterleve disse verdiene. Det synes for meg helt klart at for mange vil dette være attraktivt. Det vil medvirke til å kunne gi en balanse i livet. Ekspansjon er viktig for et fremtidig liv, men det må være en ekspansjon basert på kvalitet. Etter min oppfatning er den eneste farbare vei og den eneste mulighet til å bruke vårt verdigrunnlag aktivt i rekruttering-

en. Dette betyr at fadderne må vektlegge dette og være sikker på at den aktuelle bror vil trives innenfor disse rammer. Muligens kan det bety at Ordenen vil ha en svakere vekstkurve. På lengre sikt er jeg sikker på at dette vil føre til en sunn og god ekspansjon.

Det vi ønsker å ha innenfor brorskapet er våre ritualer. Årsaken til dette er at utøvelsen av ritualene er et ledd i en pedagogisk prosess som gjør oss gradvis i stand til å forstå og utvikle Logens verdigrunnlag.

Vi ønsker heller ingen konflikt mellom nødvendig tidsbruk til arbeid og familie og bruk av tid til

logearbeid. Vi må ha en forståelse for at "møt så ofte du kan" får et realistisk innhold. Vi må også ha dette i bakhodet når vi ber om innsats fra brødrene. Vi vet at de kan være der når forholdene ligger til rette for det og ønsker selv sagt ikke å være en konkurrent til jobb eller familie. Utgangspunktet er at en riktig balanse her vil skape en positiv utvikling for alle. Men vi må heller ikke glemme at noen må brette opp armene og ta ansvar for logens drift. Vi trenger "ståpåere"! Hvis ikke kan vi bare glemme å ekspandere.

Eks DSS Jarle Brandtzæg

Årsmøtet i Sirius Møre

Mandag 23. mars 2015 var det årsmøte i Sirius Møre.

Leder Jarle Remø ønsket velkommen. Spesielt velkommen til de to Distrikts Stor Sirene Liv Tefre og Kristian Haugan. Deretter presenterte alle deltagerne seg.

Deltagere fra Loge 44 Venia og Loge 88 Syn hadde meldt avbud.

Leder Jarle Remø referert fra vedtektene for Sirius Møre ang. generalforsamling. Årsmøtet skal iflg. Vedtektene holdes i april mnd., men av praktiske grunner ble de mars i år. Ingen hadde kommentar til det.

Sak 1: Årsmelding.

Nestleder Alvild Holst-Dyrnes leste årsmeldingen for 2014. Den ble godkjent uten merknader.

Jarle Remø overbragte hilsen fra Kreftavdelinga v/Jorunn Bøyum. Hun takker for den innsatsen vi gjør og sier at det er uvurderlig.

Sak 2: Regnskap.

Kasserer Roe Holen gikk gjennom regnskap og revisjonsberetning.

Det ble rettet en spesiell tak til Roger Kvalsund, Loge 113 Flåvær som har skaffet kr. 7.500 i sponsormidler fra Søre Sunnmøre.

Regnskapet ble godkjent.

Det ble opplyst at Rune Rokstad, Loge 69 St. Olav hittil i 2015 har skaffet kr. 27.500 i sponsormidler.

Sak 3: Innkomne forslag.

Ingen innkomne forslag.

Sak 4: Valg.

Valgkomiteens leder, Asbjørn Rjånes, refererte valgkomiteens innstilling:

Følgende er på valg:

Leder: Jarle Remø, Loge 23 Gange Rolv, gjenvalg 2 år.

Kasserer: Asbjørn Rjånes, Loge 137 Friaren, 2 år. (Ny)

Styremedlem: Brit Isaksen, Loge 6 St. Veronika, gjenvalg 2 år.

De øvrige medlemmene i styret er:

Nestleder: Alvild Holst-Dyrnes, Loge 34 Liv.

Sekretær: Barbro Myrseth Gjerde, Leir 7 Møre.

Styremedlem: Rune Rokstad, Loge 69 St. Olav.

Valgkomite (velges hvert år): Arne Nes, Loge 82 Vesterveg (ny).

Grethe Stave, Loge 44 Venia, gjenvalg.

Roger Kavli, Loge 38 Bjarg, gjenvalg.

Revisor (velges hvert år): Thor Idar Magnussen, Loge 82 Vesterveg.

Alle valg var enstemmig ved akklamasjon.

Sak 5: Eventuelt.

21. april 2014 var det 10 år siden vi begynte å steke vafler på Kreftavdelingen. Det ble ingen markering fra vår side den gang. Det har vært antydning at dette bør vi gjøre, kanskje nå når vi har vært der i 11 år?

Årsmøtet diskuterte saken og resultatet ble at vi utsetter feiringen til nærmere jul.

Rune Rokstad luftet tanken om å anskaffe en bil som pasientene kan bruke etter nærmere retningslinjer. Saken ble diskutert, og en kom til at Rokstad skal undersøke saken nærmere og komme med konkrete forslag til styret ang. økonomi etc.

DSS Kristian Haugan benyttet anledningen til å kommentere det gode tiltaket som Sirius Møre er.

Det var spørsmål om nytt «vaffelkurs». Hvis det er noen Loger som har noen som ønsker å ha opplæring, kan en kontakte leder Jarle Remø. Det kan la seg gjøre å få dette til også med få deltagere.

Møtet hevet kl. 19.45.

Alvild Holst-Dyrnes
(referent)

Vi får mye skryt av vaflene og det er stadig spørsmål etter oppskrifta! Men DEN har vi for oss selv!

REDACTEURENS HJØRNE

Jeg sitter her på Redaktørens hjørne og snekrer litt på PåskeSoga 2016.

En del stoff har jeg allerede fått på plass og jeg kan se et sannsynlig antall sider allerede. Men av erfaring vet jeg at slikt raskt kan endres. Helt plutselig kan det komme en bror som forteller at han har noe på hjertet. Om det er for sent, om der er plass osv.

Som regel ordner det seg. Vi får med i Soga det meste av det brødrene har på hjertet og det er akkurat det som er hensikten med Soga, dette å la brødrene komme til orde med ting de går og tenker på.

Og det er mange tanker som svirrer etter at møter er over og brødrene har gått hjem.

Vi har mange brødre som er flinke til å ordlegge seg og det er ekstra hyggelig at de skriver noen ord i Soga, akkurat om det som var aktuelt, der og da.

Spontane reaksjoner på ting i tiden, ting i samfunnet, ting i byen, ting i Logen osv. Alt kan gi næring til noen meningsyttringer i denne ventilen som Soga er.

Så oppfordringen er, stadig; bruk Soga, den er slitesterk som få!

Vi har også noen nye brødre som har ting på hjertet, og det har kommet noen linjer fra dem også. Dere må bare fortsette! Ofte er begynnelsen verst, siden glir det lettere og da får også fantasien mer utløp. Hjertelig velkommen i spalten!

Jeg skal ikke her dvele så mye ved det tragiske ved at flere brødre har gått bort i det siste. Vi savner dem alle og ansvaret for å drive Vesterveg-skuta videre ligger på hver enkelt av oss. Det er mange som kan bidra og mange som gjerne bidrar. Positive personer med sto-

re kunnskaper om mangt og mye, med et felles ankerfeste som medlemmer av Loge nr. 82 Vesterveg!

Ærkjennelsen av at verden går videre, uansett, er noe vi må forholde oss til i all fremtid. Og i vår alder burde vi også ha lært oss å ta de overraskelser som måtte komme, med fatning. Ikke resignasjon.

Nå går vi mot lysere tider, også bokstavelig talt. En ekstra skuddårsdag har gitt oss en dag ekstra i 2016. Men merker vi noe til det?

Neppe.

Men det vi har fått må vi ta vare på og kanskje gjøre noe ekstra med. Vi har budord som burde gi oss ideer, det er bare tiltakslysten som må pirres litt. Men sikkert er det, at om en tar en tur og besøker en som ikke kommer seg ut lenger, eller er sengeliggende, men ellers klar i toppen, så blir du hjertelig mottatt!

Bare prøv.

Selv er vi ikke lenger bofaste på fjellet i påsken. Det ble for mye styr å holde i orden, måke snø og gjøre vedlikehold. Ikke kunne vi være der så mye heller ettersom helbreden har satt på noen bremses. Nå får andre ta over og forhåpentlig få like mange gode stunder som vi har hatt! - Da får de mye å glede seg over!

Hverdagen er blitt en annen, påsken også. Vi kan nyte varme og finvær på vår egen veranda, trekke for glasslukene om det blåser for mye og ellers ha det lyst og trivelig uten å dra til fjells. Med et snødekt Sula foran meg ønsker jeg alle Sogalesere en God og helsebringende påske!

Broderlig hilsen fra Arne Nes, redakteur

Møteprogram våren 2016

- 31.03. 19:00 O Fd., besøk fra Loge nr 151 Bolsøy.
- 07.04. 19:30 O Fd. besøk fra Storlogen.
- 14.04. 19:30 O EOM-møte.
- 21.04. Avgitt Leiren.
- 28.04. 19:30 O + Galla
- 12.05. 19:30 O 40 år Ve.Ju. Galla. Br. A. Olsen-Husø.
- 19.05. 19:00 O Arbm. Bedriftsbesøk.
- 26.05. 19:30 O 50 år Ve.Ju. Galla. Br. E. Istad.
- 28.05. Vårtur med ledsagere.
- 01.09. 19:30 O Fd.

Her er den igjen!

Den lille Matrikkel er nå korrigert opp etter br. Sekr.'s siste oppdateringer og foreligger igjen i et format som gjør at den kan få plass i ei lomme eller i ei lommebok.

Mange har etterlyst den og det er ei glede at den nå er klar igjen.

Du får den hos br. Sekretær.

Det var i sin tid, eks OM Harald Brevik som en kveld i logen, satte meg på ideen om å lage en slik liten trykksak. "Den må være enkel og så liten at du alltid kan ha den med deg", sa br. Harald.

Da jeg laget den første gangen satte jeg den i bly-

sats, på min settemaskin i Smp. Så tok jeg avtrykk i en enkel korrekturpresse og klypte opp, falset og stiftet slik at det ble som ei lita bok.

Br. Harald var svært fornøyd med formatet. "Denne kan være med over alt, men du bør finne litt bedre papirkvalitet".

Og det fant jeg, uka etter og DA var br. Harald fornøyd!

For spesielt interesserte kan nevnes at den første ble laget i 8 pkt. Ideal News kompress. Denne i Baskerville Old Style, 8 pkt. kompress. Fremsiden i Rockwell.

Br. Arne Nes, typograf

Den lille matrikkel

Loge nr. 82 Vesterveg
Stiftet 11. november 1972
Ålesund

Møtedag torsdag kl. 19.30
i Keiser Wilhelmsgate 25
Ålesund

Postadresse:
Odd Fellow Loge nr. 82 Vesterveg
Keiser Wilhelmsgate 25
6003 ÅLESUND

SOGA-redaksjonen

Arne Nes	Tlf. 92 62 37 90	e-post: arnenes68@gmail.com
Alfred Husteli	" 91 70 38 03	e-post: alfred.husteli@mimer.no
Arve Sindre Fjærli	" 91 55 83 88	e-post: arve.fjaerli@mimer.no

Layout og produksjon, Arne Nes.

Trykk og ferdiggjøring, Jons Kontor

Loge Vesterveg kvitterer

Dolmen & Sønner AS

70 12 99 87
Johan Dolmen

Østraat Transport AS

926 17 023
Sverre-Håkon Østraat

Unicos AS

93405177
Rolv Rørhus

J. Weiberg Gulliksen AS

70 11 85 00
Johan Weiberg Gulliksen

Byggmester'n Møre AS

918 00 234
Gunnar Vassbotn

Veidekke AS

90677145
Alf Per Åsestrand

Grytten AS

70 10 90 00
Ingebrigt Holst-Dyrnes

Alcon AS Danmark

916 37 405
Knut Berge Eriksen

Jons Kontor

70124015

KIS Nord AS

70 17 60 10
Jan Roar Bjørstad

LISU Consult AS

994 61 020
Lidvar Sunde

Firesafe

90042841
Odd Birger Naalsund

ART Arkitekter og Ingeniører AS

70 15 24 80
Magnor Ramstad

NorEngros

Ødegaard Engros AS
952 03 103
Tore Bigseth

BT Entreprenør AS

70 17 94 00
Pål Selbervik

Dyrenes Helsekost

92297545
Rolf Drønne

Munck Cranes AS

915 99 605
Ola Skrondal

Recover Nordic AS

91388827
Olaf Fugelsø

Aseco Gull og Sølv

Carat Butikkdrift A/S
Christian Aakre

Løviknes Caravan

41460410
Jon Arne Torseth

ET Hydraulikk AS

70 21 04 40
Svein Rune Tennfjord

Bandak Engineering AS

90667463
Odd Karlsen

Tusen takk til våre annonsører!

Uten den økonomiske støtte disse gir ville det bli svært vanskelig å få gitt ut vårt medlemsblad SOGA.

En uforbeholden takk til dere.

Markedspotensialet for denne annonsen er ubegrenset!

Odd Fellow Ordenens jubileumslandssak 2019

Vår Ordens 200 år jubileum skal markeres med en felles landssak i Norge der vi sammen viser ved handling hva Odd Fellow Ordenen står for.

Kriteriene for valg av hvem som skal tildeles vår støtte er:

Et formål i tråd med budordene.

En sak som evner å samle Odd Fellow Ordenen i hele landet.

Et formål som evner å profilere Ordenen på en god måte.

Landssaken gjennomføres med en organisasjon som evner å administrere et så stort prosjekt.

Det er valgt tre prekvalifiserte kandidater.

Kandidatene er Redningsselskapet, SOS Barnebyer og Unicef.

Det er laget et presentasjonshefte av kandidatene som blir fremlagt på våre logemøter.

I løpet av vårterminen vil det bli orientert om de foreslåtte prosjektene, etterfulgt av en diskusjon i logen. Dette skal ende opp i at vår loge stemmer på vår kandidat.

Redningsselskapet vil bruke eventuelle midler til en ny red-

ningsskøyte RS «Odd Fellow III».

SOS Barnebyer skal starte et prosjekt i Kosovo, hjelp til nye 1000 trengende barn. Dette betyr en dobling av innsatsen til SOS Barnebyer i Kosovo.

Unicef vil øke sin innsats til vanskeligstilte barn i Norge. Hjelp til barn som er vokst opp i familier med alkoholmisbruk eller psykisk sykdom, hjelp til barn som er blitt slått hjemme eller som er utsatt for sterk mobbing.

Oppstart av landssaken vil skje etter Storemødet i oktober 2016. Innsamling, arrangement og ulike inntektsbringende tiltak samt verdibilisering skal foretas i perio-

**Odd Fellow Ordenens jubileumslandssak
2016 – 2019**

Presentasjon av kandidatene til

Landssak 2016 – 2019

Et vakkert hefte er gitt ut til gjennomlesning.

den 2016-2018. Målet er minimum 300 kroner pr. medlem pr. år.

Gaveoverrekkelsen vil skje i april 2019 koordinert med Odd Fellow Ordenens 200 års jubileumsmarkering.

SOS-barnebyer

Langsiktig hjelp til foreldreløse barn

unicef

*"Tidlig krøkes den som god krok
skal bli". God påske!*

Hilsen Soga-redaksjonen